

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

NUM. 13- MAIG DEL 1981

EDITAT PER L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

CONVERSEM AMB L'ARCADI CALZADA, PRESIDENT DE
LA DIPUTACIÓ, SOBRE L'AERÒDROM A PANÈDES

LA FESTA MAJOR A DEBAT

TAULA RODONA:

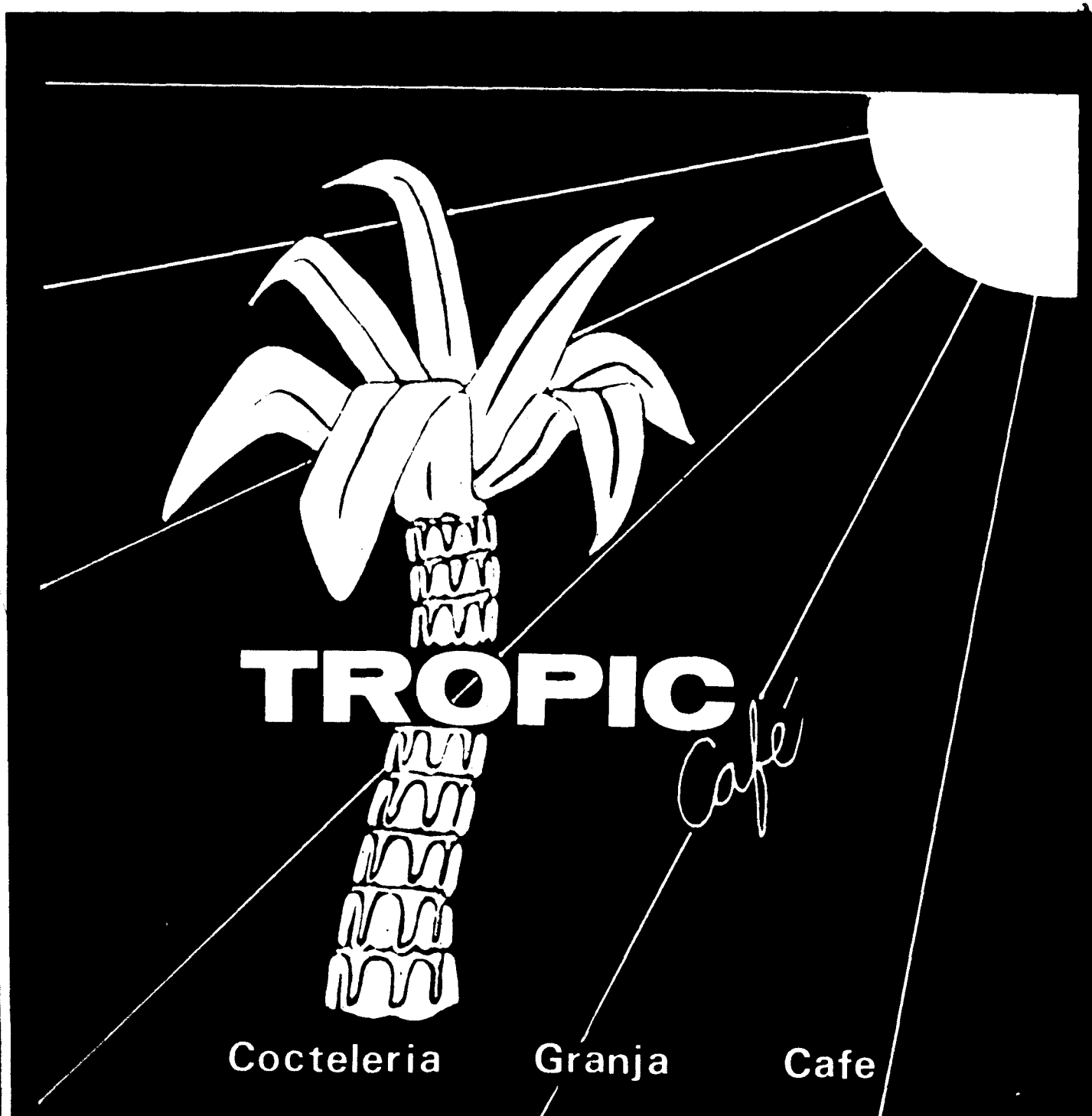
- * CASINO
- * AJUNTAMENT
- * G. E. BELL-MATI
- * FÚTBOL
- * MUSEU D'AGRICULTURA
- * GRUP RIALLES
- * COL·LECTIU DEL BUTLLETÍ

LA DROGA A LLAGOSTERA

- Xerrada amb joves que fumen "porros"
- Parlem amb el Psiquiàtric de Salt

Entrevista: MARGARIDA ENSENYAT "L'ARTISTA"
I les Seccions habituals

**dintre de poc a
llagostera**

Per un ambient més madur

PÒRTIC

SUMARI

- 3 - Pòrtic
- 4 a 7 "Les Drogues a Llagostera"
—Xerrada amb joves que fumen "porros"
—Parlem amb el Psiquiàtric de Salt
- 8 i 9 El Ple
- 10 i 11 Coses del Poble
- 12 - Recordant un ans d'ahir, per en Tià
- 13 a 17 La Festa Major a debat
- 19 - Entrevista amb el President de la Diputació, Sr. A. Calzada
- 20 - Entrevista a Margarida Ensenyat "L'Artista"
- 22 - Portaveu dels lectors
—Rèplica a una rèplica
—Carta al Batlle
—El Batlle i la llibertat d'expressió
- 24 - Ni mar, ni muntanya per jvb
- 25 - Esports
- 26 - Concurs Cultural Infantil per Ll. Ventura
- 27 - Poesia per Josep Calvet
- 28 - Acudits d'en Ramon
- 29 - Plana pels infants
- 30 - Mots encreuats

Arrel de la pregunta referida al Butlletí, feta al ple del passat dia 8 de maig, ens creiem en el deure de puntualitzar breument quins han estat els fets que donaren peu a aquella intervenció.

El dia 2 de maig arribava a les nostres mans una carta signada pel Sr. Batlle en la qual se'ns demanava li féssim saber el nom que s'amagava sota el pseudònim Xe-rallonga, qui signava un article sobre l'aeroclub en el Butlletí del mes passat. L'objecte de la petició era poder exercir les accions oportunes per defensar el seu bon nom, el qual creia que quedava en entredit en l'esmentat article. En la nostra contesta amb data 9 de maig, explicàvem que nosaltres en acceptar escrits amb pseudònim ens comprometem a no fer públic el nom d'aquella persona o persones que per un motiu o un altre escullen aquest sistema i volen mantenir la seva identitat en secret. Per això, i no infringint la legislació actual en matèria de premsa, no podem facilitar el nom o noms dels que signen amb l'esmentat pseudònim.

A nosaltres però, ens agradaria aquí recordar aquella clàusula que encapsala el "Butlletí", mes rera mes, per la qual no ens responsabilitzem de l'opinió reflexada en els escrits publicats a la revista.

Tanmateix ens reafirmem en la defensa de la llibertat d'expressió, on creiem té cabuda escriure sota pseudònim.

* * * *

En el nostre afany d'informar de la realitat del nostre poble, portem a aquestes planes el tema de la droga. Aquest mot que tan preocupa a la societat actual, però del que poden haver-hi moltes concepcions diferents.

Degut a què no hem sabut res més de l'aeroclub sobre la nostra intenció de fer un debat sobre l'Aeròdrom, continuem cercant dades que serveixin perquè els llagosterencs tinguem una informació clara i concreta de l'assumpte. Amb aquest fi hem anat a parlar amb el President de la Diputació, Sr. Arcadi Calzada.

La Festa Major ja està novament amb nosaltres. Ens reiterem en què no volem crear cap mena d'antagonisme amb el programa de F.M., però lògicament la Festa havia d'ésser el tema central d'aquest número.

BONA FESTA MAJOR PER A TOTHOM!!

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Marta Albà, Esteve Barceló, Ramon Brugulat, Mercè Carbó, Vicenta Casamitjana, Enric Ramionet, Elena Roget, Arnadeu Rovira, Lluís Torres, Miquel Trias, Joan Ventura, Ruth Vert.

Llagostera, maig del 1981

"BUTLLETI DE LLAGOSTERA"
núm. 13

Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció

Editat per: L'Associació de Veïns
Apartat 54 LLAGOSTERA

Imprimeix: Gràfiques Duch - Cassà

Dipòsit Legal: GE-300-1980

« LES DROGUES A LLAGOSTERA »

XERRADA AMB JOVES QUE FUMEN "PORROS"

En realitat el títol que encapsala aquest escrit, no defineix amb exactitud el que pretén ésser. No hem volgut fer un estudi de les drogues a Llagostera, car no donem dades, ni estadístiques, ni analitzem amb massa profunditat els possibles motius del per què la gent es droga. Tampoc —si bé sempre ho hem tingut present— hem centrat el tema en la situació de la societat avui: món competitiu, insolidari, societat de consum, crisi d'ideals, problemes tan greus com l'atur, l'augment de la delinqüència, etc...

El món de la droga és molt més ampli del que hom creu (recordem que segons una de les definicions més acceptada: "Droga és tota substància que produeix una dependència física i/o psíquica") Des de qui beu conyac fins a qui pren un calmant, habitualment, s'estan drogant.

Segons aquest criteri i centrant-nos en el cas de Llagostera, podem dir que les drogues més consumides són: —En primer lloc i clarament destacat l'alcohol, seguit dels fàrmacs (Anfetamines-pastilles), el "haschish" i la marihuana, dels que s'elabora el "porro". Encara que l'alcohol, tant a Llagostera com arreu de l'estat, és el que afecta a un sector més important de la població (hom sap que és la droga que més morts i enfermetats provoca) està acceptat socialment, s'explota com un negoci normal, es troba a l'abast de tothom i els problemes que ocasiona són prou coneguts. Malgrat això, vivim una època en la qual molta gent sent la preocupació de l'ascendent importància que va guanyant el "porro", especialment entre el jovent.

Tant és així que quan es parla de droga, tothom pensa amb un grup de joves compartint un "porro", o una altre cosa "pitjor". És precisament per això, perquè és tant desconegut per la gent gran com mitificat pels més joves, que ens hem posat en contacte amb un grup de nois(es) d'edats entre els 18 i 25 anys que consumeixen "porros" amb més o menys periodicitat.

Cal dir també que en plantejar-nos fer el treball, preteníem recollir tant el criteri dels joves com dels pares o "gent gran". Per diversos motius, aquest mes només surt l'opinió dels joves, junt amb l'entrevista que hem mantingut amb personal especialitzat en el Psiquiàtric de Salt. Procurarem doncs ampliar en el proper número "Les drogues a Llagostera", recollint més opinions d'aquest tema del que creiem que essencialment manca molta informació.

Col·lectiu de Redacció

Sovint es considera el jovent actual com un grup de gent marginada que adopta una actitud nihilista amb la vida, que usen un mateix llenguatge, una manera determinada de vestir... "que passen de tot".

"No estic d'acord en què formem cap grup determinat de gent que fumi, hi ha consumidors de tota classe social, pot ésser un advocat, un obrer, un delinquent... Tampoc se'ns ha de confondre amb els "passotes" ni generalitzar quant a una ideologia nihilista, doncs hi ha qui es droga i creu en Déu" "El drogadicte no és un "passota" ni per norma ni en potència" —Buscant una definició del que és un "passota": "Un jove que s'inhibeix de tot, que pot fàcilment no ésser una persona jove."

PER QUÈ ES DROGA LA GENT?

Segons estadístiques de països europeus, els percentatges més importants de les causes per què la gent consumeix drogues són: Buscar noves experiències, problemes personals, atracció del prohibit, enfrontament generacional... —Generalitzant més podríem dir que la causa principal és la falta d'atractiu que té la vida pel jovent.

"Jo no ho faig per buscar motivacions, ni perquè la societat no em compregui, ho faig perquè m'agrada" "Sentiment d'estar més bé que no pas serè" "Per manca de sexe" "Per aconseguir una seguretat que en algun moment em falta" "La causa és una excusa, el fet és que ens agrada i no ens atrevim a dir-ho" "La droga és una fugida de la realitat" "Per insatisfacció, encara que hi ha gent que no és conscient de la seva pròpia insatisfacció".

La realitat és prou insatisfac-

tòria com perquè hom busqui l'evasió. Podríem dir que tots som drogadicte?

"En certa manera sí."

Quan es comença?

"Amb el "porro" hi ha molt d'esnobisme. Es pot començar a qualsevol edat, tot depèn de les circumstàncies."

RELACIÓ

DROGADICTE-DELINQUENT

Sovint es relaciona el drogadicte amb en delinqüent:

"Hem de fer una distinció entre aquest delinqüent que està condicionat per un entorn social ben concret, i un drogadicte "porreta" que fuma segons les seves possibilitats econòmiques" "Pel sol fet d'ésser ilegal es considera al consumidor habitual com un delinqüent" "Com altres tipus de necessitats el drogadicte sap dosificar el consum a les seves possibilitats econòmiques" "S'ha de clarificar que la droga no indueix a la delinqüència."

LEGALITZACIÓ, SI O NO?

—què solucionaria legalitzar el "porro"?

"Tal vegada no sigui bo legalitzar el "porro", però està clar que és dolent penalitzar-lo." "Potser no es tracta de legalitzar el "porro", sinó de posar totes les drogues a un mateix nivell (alcohol, tabac...)." "El que fa falta és una informació clara del lloc que correspon a cada droga quant a perillositat, dependència, efectes..." "Del que es tracta és que tothom faci el que vulgui, però sense molestar l'altre."

—Sembla evident que la penalització —castigar als consumidors— no soluciona el problema, sinó que més aviat l'agreuja.

—Una de les dificultats que comporta la il·legalitat, és que el seu tràfic està dominat per una "màfia" sense escrúpuls, que és la culpable de que es vengui a llocs com les escoles, o senzilla-

ment a gent que encara no és prou responsable de sí mateixa. En tot cas legalitzar-lo tan sols serviria per donar beneficis a les multinacionals que de seguida

gues, és un dels països amb més alt índex de consum en el món.

"De fet, qui més qui menys, tothom s'ha drogat alguna vegada." Aquí entrem en el proble-

estarien en el mercat, incitant al seu consum, com ara es fa amb l'alcohol.

"Per exemple no tardaria gaire a aparèixer "La Marihuanera Española, S.A."

"L'ESCALADA"—"L'HABIT"

Dins els problemes de la legalització i relacionat amb "l'escalada" o sigui el pas a drogues més dures, ens trobem que en ésser suministrats per les mateixes fonts de distribució, donen moltes més facilitats per arribar a aquest pas. Entenem però, que no és el "porro" el que porta al consum d'altres drogues, sinó més aviat l'ambient, la clandestinitat, la marginació, els conflictes de caràcter social en què es troba el jovent...

"El problema de l'escalada en principi a Llagostera no hi és. Pot haver-hi algú que s'hagi punxat alguna vegada però res més." "És més fàcil l'escalada amb l'alcohol."

—Hem de pensar que Espanya entre les begudes alcohòliques, el tabac, les anfetamines, el "porro", i demás dro-

ma de l'hàbit. Hi ha gent que ho té per sistema, i altres que només ho fan de tant en quant."

"Un altre problema és que qui fuma, normalment també beu." "De fet hi ha molta gent que espera el dissabte o la festa en sí, per agafar el "gat", fumar, o senzillament buscar la fórmula de passar-ho més bé." "L'important és que hom sàpiga el que fa."

TIPUS DE DROGUES A LLAGOSTERA

—Quines drogues es poden trobar a Llagostera?

Aquí pràcticament poden arribar totes, però les que estan més a l'abast de tothom són: en primer lloc l'alcohol i el tabac, seguides pels "fàrmacs", l' "hashish", i a escales molt més reduïdes, marihuana, cocaïna, àcids...

—Però d'on ve aquesta droga il·legal?

"Molta gent té por al "porro" quan la droga és a cada casa —qui no té uns calmants o una ampolla de conyac?" "Ara bé, les il·legals venen de per tot, especialment de Girona i Bar-

"Drogues casolanes"

celona."

—Quant als llocs on es fuma?

"Preferentment busquem llocs tranquils còmodes, com pot ésser els cotxes, i millor si hi ha música de fons." "L'ideal seria fer-ho tranquil·lament sentat a un banc de la plaça..."

—Una de les preguntes que hom es planteja és la qüestió del preu. Per un obrer normal no és excessivament elevat mantenir un hàbit com aquest?

"Només es gasta pel que es té" "També és dóna el cas de gent que en ven per treure's el seu consum de franc." "Més car és beure whisky..."

EL JOVENT AVUI

—Hi ha comentaris de la gent gran que diuen que en els "Pubs" hi ha droga?

"Francament no, més que res perquè els seus propietaris no ho permeten." "Si fumar un "porro" fos normalitzat, com aquell que fa una copa, indubtablement hi haurien molts menys problemes."

Quina diferència hi ha entre un jove que es droga i un altre que no?

"Per a mi cap."

—Observem a la majoria del jovent una pèrdua d'objectius concrets, un total desencantament polític...

"Sí, abans el que es feia era assistir a recitals, manifestacions.. Ara, es busca un lloc tranquil per fer un "porret". Això no vol dir que tant una cosa com en l'altre no hi hagués molt d'esnobisme."

Malgrat el possible esnobisme del moviment polític d'abans, socialment considerem era més possible que el "passotisme" d'ara.

CONCLUSIONS

—És perillós doncs, fumar "haschish", marihuana... en definitiva fer un "porro"?

"No és més perillós que una altra cosa..." "El que realment és perillós de la droga, no és la droga en sí, sinó la personalitat que la fa servir suïcidament." "Ara que cada persona té dret a fer amb el seu cos el que vulgui."

—Volem acabar amb dues afirmacions que creiem clarifiquen quelcom:

"Des del moment que estic visquent, no tot és una merda."

—Si estiguessis en una societat més perfecta et drogaries?

"Probablement no."

Col·lectiu de Redacció

LA LLEI

Parlant amb un advocat de Girona ens informa:

Segons el Codi Penal, Art. 344

"Se castigan los actos de cultivo, fabricación, elaboración, transporte, tenencia, venta o tráfico en general de drogas tóxicas o estupefacientes o los que promuevan, favorezcan o faciliten su uso serán castigados con una pena que puede ir desde seis años hasta doce años de prisión."

El Tribunal aprècia la diferència entre droga forta i droga fluixa quant a la pena a donar.

Llei de Perillositat Social, dins el Codi Penal. Data 4 agost 1970

"El Juez puede ordenar a una persona que esté en estado peligroso medida preventiva hasta tres años."

A Girona no s'ha aplicat mai.

"Estarán castigados los que promuevan y realizen el tráfico ilícito o fomenten el consumo de drogas tóxicas, estupefacientes o fármacos que produzcan análogos efectos, y los dueños o encargados de locales o establecimientos en los que con su conocimiento se permita o favorezca dicho tráfico o consumo, así como los que ilícitamente posean las sustancias indicadas."

No hi haurà procés si la quantitat de droga és per a ús personal.

Planta de "Cannabis" a Llagostera

psiquiàtric de salt

XERRADA AMB L'EQUIP DEL PAVELLÓ D'ALCOHÒLICS I TOXICÒMANS

Hem cregut convenient, per donar una visió més objectiva del tema que tractem, fer una entrevista amb algun membre de l'equip del Pavelló d'alcohòlics i toxicòmans del Psiquiàtric de Salt.

—Com funciona aquest equip?

Aquest Pavelló ja no existeix. Seguint les noves teories de la psiquiatria s'ha considerat que per facilitar la reinserció del malalt dins el seu contexte social és millor no dividir els malalts segons l'enfermetat que pateixen. S'ha fet una divisió per comarques. Té l'avantatge de què a la gent se la segueix en el seu propi mitjà. Un metge determinat fa l'ingrés per cada comarca.

—No augmenten els problemes d'una excessiva individualització, aïllament entre els malalts amb aquesta divisió territorial administrativa? Què feu per combatir-ho?

Cada malalt rep visites del metge individualment. Es fan reunions per afavorir la comunicació i convivència, una vegada per setmana, entre els diferents pacients de cada pavelló.

—Quines són les causes que indueixen a una toxicomania?

Molt variades: individuals, socials, i sobre tot el mitjà cultural. Al nostre país totes les relacions s'estableixen a través d'una copa de vi, als nens se'ls acostuma a veure des de molt petits...

—Quina terapia feu servir per als alcohòlics?

Tant per als alcohòlics com per als que tenen una dependència amb alguna droga forta, hi ha

una primera etapa de desintoxicació, se'ls suministra un medicament per evitar el síndrome d'abstinència, algun sedant. La segona fase és de deshabituació, el malalt ha de conèixer la seva dependència al tòxic. Si es manté dins el mateix ambient social, normalment reincideix.

En el cas d'alcohòlics, normalment es fan teràpies de grup entre gent d'aquí i gent de fora —antics alcohòlics—, prenen una consciència de grup, s'ajuden mutuament...

—Quins efectes són més perjudicials, els de la droga o el alcohol?

L'alcohol està considerat com una toxicomania més. La majoria dels malalts d'aquest centre són alcohòlics. Molt poques vegades hem tingut que tractar gent que es punxava.

—De quin mitjà social provenen els malalts d'aquí?

Com que és un lloc de beneficiència, ve la gent que no té massa mitjans. El pagament depèn de les possibilitats de cadascú. Aquest local està finançat per la Diputació.

—Fins a quin punt és dolenta l'anomenada "droga fluixa"? —haschish, marihuana—?

Els haschish, la marihuana i la grifa no es consideren drogues perquè no provoquen dependència física ni psíquica. Es consideren drogues totes les substàncies que produeixen alteració de la consciència, desface en el temps i la memòria.

—I els barbitúrics i les anfetamines?

No són propiament una droga, no són tòxiques, encara que hi ha molts barbitúrics que sí. Alteren el sistema nerviós, provoquen depressions...

Passejant pels passadissos del psiquiàtric vaig trobar una mena de manifest que pel seu interès reproduïxo en versió original:

LLAMÁIS DELINCUENTE AL RÍO CUANDO SE SALE DE MADRE PERO NO LLA-MÁIS REPRESIVO AL CAUCE QUE LE APRISIONA.

"Hay que recuperar la locura como una propiedad social común (Bassaglia, psiquiatra italiano), destruir el concepto "loco", "manicomio", crear una alternativa antipsiquiátrica que dé la palabra al interno. Hay que desideologizar el discurso psiquiátrico tradicional y transformarlo en liberador, popular, sacándolo del campo médico al social."

Així sigui.

EL PLE

29 D'ABRIL
8 DE MAIG

PLE EXTRAORDINARI DIA 29 D'ABRIL

El dia 29 d'abril, es reuní el consistori per aprovar el pressupost ordinari (32.550.032 pts.) per al 1982 i el pressupost d'inversions (7.681.768 pts.).

El Sr. Ventura va llegir els punts amb els quals els socialistes no estaven d'acord:

1.- Havien tingut només tres dies per estudiar-lo.

2.- No s'hi havia inclòs l'impost sobre els terrenys no edificats dins la població, el que representava una greu pèrdua.

3.- És necessari saber les despeses i els beneficis que ocasiona el mercat, per fer-ne un balanç real.

4.- Quina quantitat va destinada a la Guarderia?

5.- 193.100 ptes. destinades a trofeus ens semblen excessives.

6.- Considerant que les despeses per conservació del camp de futbol estan en un altre capítol, i que fins el 30 de juny es pagaran els desplaçaments, 250.000 ptes. pel futbol són excessives.

7.- En canvi només 96.000 ptes. per Sanitat és poc.

8.- En el capítol de despeses ha de figurar el 3 per cent del pressupost que tenen dret a rebre els regidors, si es renuncia a què es faci individualment, i que cada conseller digui on vol que es destini la quantitat que li pertocaria.

El Sr. Alcalde respongué:

1.- Se'ls va donar el projecte de pressupost tan punt va estar fet, a més últimament els consellers no han assistit a les comissions informatives o s'han reservat el vot del ple.

2.- L'impost sobre els solars s'estudiarà per a l'any que ve.

3.- S'han fet gestions per saber el que es cobrava en els pobles veïns per les parades dels mercats.

4.- A la Guarderia es destina un 20 per cent més que l'any passat.

5.- En el capítol de trofeus hi ha també "altres transferències".

6.- La quantitat no és només pel futbol sinó per a tots els esports fins a 1.000.000 ptes.

7.- Quant a la proposta sobre el sou dels consellers no se sap si hi ha cap llei que permeti fer-ho.

Tant el pressupost del 82 com el d'inversions es van aprovar amb 7 vots a favor (C i U) i 3 abstencions (PSC).

PLE ORDINARI 8 DE MAIG

El primer punt de l'ordre del dia era l'acomiadament de Pere Tarinas. Se li entregà una placa amb l'escut de Llagostera, agraïnt-li la dedicació i els serveis que durant tants anys ha realitzat. El Sr. Pere Tarinas llegí un escrit d'agraïment.

PISCINA

Es va aprovar demanar un milió de pessetes a la Diputació sense interès i a 5 anys. Així només s'hauran de demanar 5 milions a un banc de crèdit, per poder cobrir el cost de la piscina.

També es va aprovar (amb 4 abstencions PSC-PSUC) el canvi d'emplaçament de la piscina municipal, temps endarrera ja s'havia aprovat posar-ho a exposició pública.

CANVI NOMS DOS CARRERS

Es va aprovar per unanimitat canviar el nom del Carrer Navas de Tolosa per "Carrer 11 de setembre" i el de la Plaça de la Vila per "Plaça del Castell".

FUNCIONARIS MUNICIPALS

El Sr. Secretari va llegir un informe de Secretaria on es feia patent la necessitat de contractar més personal, tant administratiu com policies municipals, considerent que no eren suficients els que hi havia, ja que l'any 1979 a Llagostera hi havia 5.026 persones de dret.

S'aprovà per unanimitat, la plantilla. Després de les corresponents convocatòries a plaça quedarà així:

1 secretària, 5 auxiliars administratives, 1 cap de policies municipals, 5 policies municipals, 3 peons.

COL·LEGI NACIONAL

Després d'un intercanvi de postures es va decidir deixar sobre la taula i passar per una comissió, el projecte de recollida d'aigües del col·legi nacional, que vessen al carrer Ganix, per tal de poder-ho estudiar millor.

VISITA A LA GENERALITAT

El Sr. Alcalde informà d'una visita realitzada a la Generalitat per parlar amb el director general d'urbanisme, per demanar informació sobre algunes qüestions d'urbanisme.

—Es va preguntar si es podia donar permís d'obres a les urbanitzacions que tinguessin el pla parcial aprovat. El Sr. D. G. U. va contestar que segurament que sí però millor que li fessin la pregunta per escrit.

—Sobre les urbanitzacions Selva Brava i Font Bona, va dir que els arquitectes que fan el planejament li enviïn un informe per poder-ho analitzar.

—Demanà també que una vegada estigués feta la primera fase de les normes subsidiàries li mandessin per poder saber la seva

opinió.

—Sobre l'Aeroport va dir que no sabia res, que la documentació que l'Ajuntament havia mandat a Girona encara no havia arribat a Barcelona. També va dir que el millor era que els promotors es possessin en contacte directament amb ell.

HOSPITAL

El Sr. Alcalde va llegir un informe fet per la Generalitat sobre l'Hospital i la seva propietat. Els documents fets servir eren: l'informe del Sr. Vilanova, l'informe del Sr. Secretari i el de 4 advocats. Resumint l'informe deia que no havia existit mai una fundació benèfica, ja que encara que el seu fundador així ho vulgués, els seus hereus no ho compliren. Pel contrari sí que hi ha diferents dades que indiquen que era de l'Ajuntament: aprovació dels comptes, nomenament dels administradors, venda de finques donades a l'Hospital...

L'informe de la Generalitat arribava a la conclusió de que l'Hospital es propietat de l'Ajuntament.

El Sr. Alcalde va explicar llavors, que l'advocat de la Junta havia telefonat dient que aquesta presenta la dimissió amb un inventari dels béns. Esperant la dimissió es deixà sobre la taula.

L'apartat de **PRECS I PREGUNTES** va ser força extens. Els regidors socialistes va preguntar a l'Alcalde sobre els següents i altres temes:

Al "Butlletí" d'aquest mes hi ha un article que parla dels interessos de l'Alcalde a l'Aeroport, és cert això que diu?

—Haig de dir que no em va agradar gens el que deia l'article i vaig demanar el nom del que l'havia escrit, oferint-me a un encontre públic amb ell. Com

*L'informe de la Generalitat
diu que l'Hospital és propietat de l'Ajuntament*

(Foto Mercè)

que els responsables de la revista en principi no me'l van voler donar, els vaig escriure una carta. No tinc por de res, estic net.

—Es posa al dia la llista de parats?

—Sí, aquest mes n'hi ha 59.

—Quan comencen les obres del cementiri?

—Dintre 2 ó 3 mesos.

—Com ha quedat l'assumpte del dispensari?

—No es pot fer perquè el local és massa petit. La Sra. Serra va dir que s'hauria de gestionar perquè hi ha pobles que encara el tenen més petit i l'han pogut fer.

—Com està l'assumpte de la plaça?

—No s'ha avançat res. Se sap que la Caixa en vol demanar 20 milions de pessetes. El millor és que es gravi com a plaça en el planejament i ja es veurà que es pot fer.

La Sra. Serra va preguntar també a l'Alcalde:

—Perquè no se sabia que arribava la Flama de la Sardana?

—El Sr. Mestres contestà que

havia de passar un cotxe amb un altaveu a les 8 del vespre del dia abans, però es va fer malbé i no va poder sortir fins a 2/4 de 10.

—Què ha passat amb en Cano?

—Quan estava posant una multa davant del Pub l'Enrenou, l'amo del cotxe el va agredir i en caure a terra es va donar un cop al cap. Fins que no ha estat millor no s'ha pogut fer l'atestat. Ara ja ho té la Guàrdia Civil.

—Perquè aquest any s'ha tornat pagar el sopar als manaies si l'any passat es va prometre que no es faria més?

—No, jo vaig dir-los que fessin guardiola. Però no en van fer i els vam pagar.

Una vegada tancada la sessió es va acceptar entrar d'urgència una moció dels pobles veïns dirigida al governador i a la conselleria d'agricultura perquè prenguessin mesures contra l'ús arbitrari dels coets contra les pedregades. S'aprovà per unanimitat.

Col·lectiu de Redacció

COSES DEL POBLE

ATUR DEL 8 DE MAIG EN PROTESTA CONTRA EL TERRORISME

Per al dia 8 de maig, havia estat convocat un atur de 2 minuts a tot l'estat espanyol, a les dotze del migdia, en protesta contra el terrorisme. En els comunicats fets pels partits majoritaris es demanava que tothom parés i deixés la feina que estés fent durant dos minuts, i que les sirenes de les fàbriques i les campanes de les esglésies toquessin durant aquest temps.

A Llagostera els partits locals també es van adherir a aquest atur i així ho deien en un comunicat que van passar per les botigues. La gent creiem que va respondre força bé, observant-se a la carretera algun vehicle que s'aturava a les vores durant aquest temps. En els llocs de treball també es notà força aquest atur. El que no sabem és el perquè no es va fer sonar ni la sirena ni les campanes.

SETMANA SANTA: LA PROCESSÓ

El Divendres Sant, al vespre, es va fer la tradicional processó. Aquest any, com ja ve essent normal d'un temps ençà, es va notar la falta de gent a seguir-la, que es va quedar a les cantonades a veure-la passar.

Els organitzadors van intentar fer-la més lluida, posant més "manaies" (alguns estrenaven capes), i més "vestes", però no van posar ni les "Tres Maries" ni la "Verònica". No hi ha res més a destacar, sinó és el que, com ja deiem l'any passat, sembla que les processons van quedant com a cosa de tradició i espectacle, més que no pas com a acte de fervor religiós.

DIUMENGE DE RAMS

Com cada any la plaça de Dalt o de la Llibertat, com se'n diu ara, es va omplir de gent, en el matí asolellat del Diumenge de Rams, per tal d'assistir a la benedicció de les palmes i els rams de llors, que allí s'hi realitza per aquesta diada. Una vegada acabat aquest acte, la gent es va aglomerar a les pastisseries per tal de poder adquirir els tradicionals tortells i entregar-los a llurs fillols.

ATACAMENT A "LA CAIXA"

El passat dilluns dia 11 de maig va ésser atacada la sucursal de la Caixa de Pensions de Llagostera.

Els fets succeïren prop de les dues de la tarda, quan estaven a punt de tancar les oficines; va ésser en aquest moment quant va entrar un home armat i amb la cara tapada, exigint que se li entreguessin els diners. Quan ja havia agafat els diners, prop de mig milió de pessete, va sortir corrent, en direcció a la Plaça i cap al Passeig, on l'esperava un altre amb un cotxe, marca Simca 1200 de color blanc. Durant tot aquesta estona va ésser seguit per diferents persones. Una vegada al cotxe, empengueren la fugida cap al carrer Concepció, passant després pel carrer de Girona Alta, per anar cap a Caldes de Malavella, essent seguits fins prop del "matedero" per un cotxe que, en veure que no els podia trapar, va tornar enrera.

ÚLTIMA HORA!

Han estat detinguts els pressumptes atacadors de "la Caixa", que han resultat ésser dos veïns de Llagostera, que vivien en el veïnat de Sant Llorenç.

AGRESIÓ AL MUNICIPAL SR. MANUEL CANO

El passat 25 d'abril, a la plaça Campmany, hi havia dos cotxes mal aparcats. El municipal, Sr. Cano, els va posar una multa. Mentrestant algú va avisar als amos dels cotxes, i aquests, van canviar el cotxe de lloc, tot estripant la multa.

Arribats en aquest punt, començaren a forcejar fins que el Sr. Cano caigué a terra, donant-se un cop al cap. Va anar a buscar a la Guàrdia Civil i en tornar al Quarter tots junts, es va desmaiar. Una vegada a casa seva es va desmaiar vàries vegades més. Portat a Girona, després de fer-li encefalogrames, sembla que no té res de greu. L'assumpte està ara a mans de la Guàrdia Civil.

MÉS ROBATORIS A LLAGOSTERA

El passat dia 13 de maig es produí un nou robatori a Llagostera en aquest cas un cotxe propietat d'en Joan Mestres, conseller de l'Ajuntament de la vila.

El fet es produí en el carrer Fivaller, en que havia deixat el cotxe amb les claus posades al contacte. Foren tres els joves que s'apropriaren del vehicle i empengueren una ràpida fugida cap a la Plaça i el "carrer Nou", però amb tanta velocitat que en girar van perdre el control del cotxe i van topat amb un arbre del costat de la fàbrica de les Agulles i de revotentes van anar a parar a l'altre costat de carrer on arrencaren un arbre i quasi bé un llum de l'enllumenat públic, deixant el cotxe ben destroçat. Després d'aquest accident els tres joves enpengueren la fugida a peu cap el Passeig Romeu i la carretera, però algunes persones que presenciaren el que havia passat, els perseguiren i lograren atrapar-ne un, que resultà ésser un noi de Palamos de 17 anys d'edat, el qual junt amb els altres dos joves havia arribat al poble en un cotxe robat a Palamós, i ja eren buscats per la Guàrdia Civil d'aquesta localitat.

Hem sabut que més tard pogueren agafar els altres dos lladres que s'havien amagat a la via.

El dijous dia 14 de maig, també es produïren alguns robatoris a cases de pagès, concretament que sabem a dues del veïnat de Pocafarina, encara que no ens han pogut concretar l'import del que van robar els lladres.

DESAPAREIXEN UNES SENYALS DE TRÀFIC

A la carretera de Girona a Sant Feliu, a la sortida del poble, prop de l'Urbanització de "Els Escuts", fa uns quants dies que han desaparegut unes senyals de tràfic que allí hi havia. No sabem pas el que ha passat, si és que algú se les ha endut o és que les volen canviar. Esperem que les tornin a posar aviat, ja que són necessàries per a la bona circulació dels vehicles.

Aplec de Panedes

El dia 17 de maig, es va celebrar l'Aplec de Panedes, organitzat pel veïnat i el G.E. Bell-Matí.

Els actes començaren de bon matí, a les 8, sortiren de la Plaça de Catalunya els qui hi van anar a peu. Més tard es va celebrar una Missa a la Capella de Panedes, a la qual hi assistí principalment molta gent del veïnat, però també del poble i forasters. Acabada la Missa, es procedí a l'elecció de la Pubilla de l'Aplec, que fou Isabel Carreras, a qui entregaren un ram de flors i alguns obsequis. Acabat tot això es va anar a una explanada que hi ha a uns tres-cents metres de l'ermita per continuar amb els actes previstos. Una vegada tothom reunit es van fer diferents concursos i proves, tant pels petits com pels grans: carreres de sacs, estirar la corda, afaitar globus, etc. Després de tot això la gent es va preparar per dinar, tot esperant que comencessin els actes de la tarda.

A les 4 de la tarda estaven previstes les sardanes, però no començaren fins a les 5, durant aquesta estona s'entregaren els premis dels concursos que s'havien fet al matí. També es procedí a recollir una trentena de rams de flors boscanes, per tal de triar el millor, i a mitja part de les sardanes s'entregà el premi al més original i més ben fet, així com també es va rifar un xai.

Acabades les sardanes, es donà per acabat l'Aplec de Panedes d'aquest any.

La gent que hi acudí fou molta, sobre tot a la tarda, a l'hora de les sardanes, ja que el temps era bo, i donava ganes de sortir a passejar. Els organitzadors van quedar molt contents de l'èxit obtingut i tenen ganes d'anar continuant aquest Aplec.

Seria bo que es pogués anar celebrant aquesta festa, tal com intenten els organitzadors i que fos l'inici de la recuperació de les tradicionals festes que es feien al poble i als veïnats, i que amb els temps s'han anat perdent.

EXPOSICIÓ DE PINTURES ALS BAIXOS DE L'AJUNTAMENT

Durant alguns dies d'abril va restar oberta una exposició de pintures als baixos de l'Ajuntament, realitzades pel pintor M. Gannau, totes sobre Llagostera i els seus voltants. Va ésser força visitada, durant tots els dies que va estar oberta.

FESTA MAJOR 1981

Per la Festa Major d'enguany, dies 6, 7, 8, 9 i 10 de juny, hi ha previst fer una sèrie d'actes, més o menys com l'any passat, però amb la novetat de què el fi de festa del dimecres a la nit a l'envelat, es farà el dimarts també a la nit, i serà l'últim espectacle a l'envelat.

Les orquestres que actuaran aquests dies a l'envelat del Casino i a les sardanes, seran:

Orquestra Maravella, La Principal de la Bisbal, La Principal de Llagostera, La Salseta del Poble Sec, La Rodona, Frenesí, i el Conjunt Nevada.

També pel divendres dia 5, s'està intentant fer un recital a càrrec d'en Lluís Llach. El Fi de Festa, és un espectacle còmic a càrrec d'en Pajares i altres artistes. Tot a l'envelat i organitzat pel Casino. Una part de les Sardanes per l'Ajuntament.

Per altra banda hi haurà com l'any passat, l'exposició del Museu d'Agricultura i Costums, amb les últimes coses que han aconseguit.

El G. E. Bell-Matí, com sempre, organitza els concursos de Dibuix Ràpid, de Fotografia i l'edició del Programa de la Festa.

També està previst fer el torneig de futbol "Florenci Clara", entre els equips de Cassà, Caldes, Vidreres i Llagostera.

Pel dimecres a la tarda es farà un festival Infantil a la Plaça, amb jocs de Cucanya i actuació dels grups "Pep Saltimbanqui i Bocoí", "Ara va de bo" i altres, organitzat pel Grup Rialles i l'Ajuntament.

Sembla s'intenta fer una exposició de Maquinària Agrícola nova.

Només és un petit esboç del que serà la Festa Major 1981.

Esperem que el bon temps hi acompanyi i que la gent acudeixi a tots els actes que estan previstos.

SARDINADA AL CASAL

El dia 24 de maig està previst fer la "II Sardinada al Casal" organitzada pel Casal Parroquial Llagosterenc.

El programa d'actes és el següent:

A la 1: Sardanes d'ambientació.

A les 2: Dinar de germanor, amb el següent menú: Entreteniments del Casal (Ensaladilla, embotits, etc.), Sardines a la brasa, Postres, Cafè, Pa, Vi i Aigua mineral.

A les 5: Sessió de cinema, com cada diumenge.

Esperem que el temps hi acompanyi i sigui tot un èxit aquesta Sardinada al Casal.

1.a TROBADA SARDANISTA A LLAGOSTERA

El dilluns de Pasqua Florida es va celebrar la Primera Trobada Sardanista a Llagostera, organitzada pels Amics de la Sardana. Les ballades es van fer a la Plaça de Catalunya en sessions de matí i tarda. Malgrat que el temps no hi acompanyà pas massa, era un dia amb el cel emboirat i amb un vent força fred, la gent que hi acudí, sobre tot a la tarda, va ésser força nombrosa.

Esperem que es puguin anar continuant aquestes Trobades Sardanistes cada any.

ACTUACIÓ DEL CIRC "RUDY BROTHERS"

El dilluns dia 4 de maig, va actuar el circ "Rudy Brothers". Feia molt de temps que no actuava un circ a la nostra vila. El públic que assistí a les sessions que van fer, una a la tarda i l'altra a la nit, no és pas que fos massa, segurament degut a què l'espectacle que pot oferir un circ d'aquests als espectadors, està força vist, sobre tot a la televisió. De totes maneres sempre fa despertar una mica d'espectació, sobre tot a la mainada, l'arribada d'un circ al poble.

Collectiu de Redacció

RECORDANT UN ANS D'AHIR

Era l'any 1929. Han passat més de 50

DE LA NOSTRA VILA

Era l'any 1929. Han passat més de 50 anys de quan una directiva del llavors "Casino Lagosterense", obeïnt el que senyala i manden els estatuts (aleshores restablerts), celebrà per primera vegada els festeigs extraordinaris de la Festa Major. La Societat havia entrat en una època nova, on s'ovirava una entera autonomia, més esbarjo, més instrucció, més economia i un gros enriquiment. Amb voluntat, alegria i satisfacció els socis posaren els peus dins la rotllana.

La primera festa va ésser un gran èxit, goig i satisfacció, omplint tots els desitjos i quimeres.

Com a curiositat us diré que les quotes per als tres dies de la Festa, van ésser les

que signo a les ratlles de sota:

Socis solters fins 35 anys. 10 ptes.

Socis solters de més de 35 anys6 ptes.

Soci's casats 5 ptes.

S'assabenta del resultat mitjançant anunci amb detall, el que podeu llegir amb certitud per ésser còpia de l'original.

Amb tot això, jo hi era. En recordar-ho em porta a pensar amb tots aquells bons amics i companys que sempre tan agermanats lluitarem sense pretensions, egoisme ni particularisme, per fer amb el nostre esforç i treball una grossa pedra per posar-la a l'eixample del Casino que començaren els mai prou preuats nostres avis.

JUNTA DIRECTIVA

Discussion

Somalia —

Dirigir la correspondencia a: Cation / Anestorm

Dando cumplimiento al artículo 88 del vigente Reglamento, esta Junta expone para general conocimiento de los Sres. Vocales, las cuentas de los GASTOS HECHOS EN FAVOR de la causada Pieta Lator.

I 7 C 3 7 3 0 3

resumado por cuotas de socie	2324-00
" " especiales	71-00
" = 30 pesos a 40 ptas.	1200-00
" = 9 " a 30 ptas.	270-00
" obscuros	634-00
" ocupación de sillas	361-50

TOTAL 5360-50

P A C O S

Contrato Orquesta	1150-00
Costos y viaje Orquesta	792-00
Mantenimiento Orquesta	379-00
Contrate entidad	1150-00
Asesoría, verificación y alumbrado eléctrico	235-40
Alquiler sillas	136-00
Derechos de fundación	56-00
Derechos infancia	90-00
Derechos autores	65-00
Empleados entidad	793-00
Impresos	187-00
Costos varios	793-00
Compra cheques	257-00

TOTAL 4260-93

3 5 9 7 4 2 1

.....5360-50
Castes.....4268-95

SOBRANTE 1091-55 Paginas

Con el presente resultado, queda evidenciado el buen éxito de la nueva fórmula de organización de festejos, reforzada aun por el movimiento de socios habidos con motivo de los mismos.

El sobrante de 1991-93 pasará a la cuenta de RESERVA EXTRAORDI-

• Se hallan a disposición de los Sres. socios todos los documentos para su examen. _____

LLACONTRA 21 MAY 1929

CASINO LLAGOS

SECRET

KL President

William L. L.

~~SENO MLAGANENSE~~
~~El Secretario~~

UN VELL ADAGI

"Si vols mentir, digues el que sens a dir."

És un adagi molt vell, tal volta tan vell com l'any 1314, que és l'any que s'establí a Llagostera la Festa de Corpus Christi.

Abans, diuen que una part de joventut anava a fer berenades, nois i noies junts, i que després de haver fet una bona menjada i xerrada, jugaven a "Gallina Cega", "a amagar-se", a "voltar arbres", a "pica martell qui té l'anell", i altres jocs infantils. Entrada de fosc tothom camí a casa, però pel camí tot era entreteniment i gatzara, que per cert s'havia fet més fosc. En arribar a casa, a descansar sota els llençols, però abans, com que en aquell temps regnava la fe, es resaven les oracions acostumades a les que algunes vegades s'hi afegia la pregària següent:

"Oh Verge Immaculada Maria, vos que concebíreu sens pecat, feu que nosaltres joves, pequem sense concebir."

Aquestes pregàries enfortiren i portaven una tranquil·litat i un son reposat per tota la nit.

Avui, diuen, que tot ha canviat, que la fe s'ha adormit, amagat o ha fugit; també diuen, "Que les ciències adelantes que és una barbaritat", i altres coses semblants.

També, diuen, que aquelles berenades s'han suprimit, que ara una sola persona o parella, o dos o tres, prenent un "piscolabis" i després a ficar-se a una penombrosa discoteca, per no danyar-se la vista.

Ja molt entrada la nit, tothom a casa, una mica de tertúlia amb la família i a descansar.

Les oracions per confortar i tranquil·litzar s'han debilitat, diuen, que fa més efecte una tisanà, un xarop, unes pastilles o una píndola, que són unes coses més pròpies i modernes per fer fugir les preocupacions i fer venir una son plàcible i duradera.

! Ara que jo de tot aquest "diuen" no en crec res, penso amb aquell vell adagi: "Si vols mentir digues el que sents a dir."

Per en Tià

"la Caixa"
també hi vol ser present
amb la seva felicitació

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

FESTA MAJOR

Finals de maig: vigília de festa. Un cop més hom s'imagina el passeig, desert altres dies, ple de gent, parades i fresses. Els cavallets, les xurreries, el tuf d'oli, la rateta, el tir, el tràfec a les cases: les cassoles, els vestits, els convidats. L'aire de festa arriba gairebé a per tot. La quitxalla demana als pares pels autos de xoc i als pares els agrada d'acompanyar el nen, i faran festa. Molts, un dia o l'altre, sortiran al vespre a l'envelat i sentiran que han trencat aquell fer quotidià i serà festa. A grans trets: la Festa Major de molts pobles. S'ha trencat la monotonia vilatana, potser per caure en la monotonia de cada any.

Caldria no reivindicar tant la festa d'altres anys. D'aquella, en R. Mas Ripoll ens deia en el seu llibre "Coses de Llagostera" (1948): "Les parades van arribant en comissions i carros...", "tots van amunt i avall, mirant-se cua d'ull i fent el desentès". Bé podria ser l'any passat! Què ha canviat doncs d'aquells anys? On està aquell envelat a l'aire lliure, aquella il·lusió de festa del jovent? Potser era el mateix i nosaltres hem estat atrapats sense adonar-nos, en els canvis socials de la segona meitat de segle, com a llagosterencs,

dins de Catalunya —el que hem pogut,— com a membres —massa— de l'estat espanyol i com a ciutadans dels països "desenvolupats", però tal vegada quan sortim al carrer per la festa és perquè toca aquest dia ésser festa i la tenim al pas de la porta. Però, fem FESTA de la festa major?, la fem NOSTRA? Repassem el programa de festes: sardanes, futbol, concursos, concerts... i més o menys s'hi respon a aquestes activitats sortides un bon dia per iniciativa d'algun o alguns i que s'han mantingut (ben cert que és molt!). Però no hi ha noves iniciatives? Conferències de divulgació. Estem a la era espacial i en vivim d'esque-nes, quasi tant com a la nostra història, com a catalans o com a europeus o com espècie humana. Quant a la música, és bonic tornar a sentir les nostres cançons catalanes, encara que per què no "altres clàssics", o jazz o...? Exposicions informatives i didàctiques. Ens agrada apreciar la sensibilitat dels nostres artistes, però cal també estar oberts als de fora de casa, fins i tot als grans coneguts. I potser també seria interessant un conjunt que fes força xirinola pel jovent que per cert es mostra força apàtic a la festa. Però surt la pregunta:

S'ha oferit alguna d'aquestes, o altres coses en dies com aquests en què tothom sap que és festa? I també aquí surten tants de "mea culpa" de tants de nosaltres com a llagosterencs, perquè ens descobrim inactius mentre diem "sua culpa". Puntualitzem. Cal que ens evoquem a ser poble i a participar dins de les possibilitats que ens veiem, però demanem també si hi ha un planten-jament de fons cada any per part d'aquells que tenen això per deure, perquè així han deixat que fos en acceptar llocs d'organització o de direcció de grups "dits" del poble.

Potser tampoc els dies de festa s'escapen d'aquell qualificatiu de monotonia vilatana! Arrel de l'exposat, surt un crit de FESTA POPULAR per a Llagostera, i recalquem el popular que se'ns defineix en "el pompeu": pertanyent al poble; fet pel poble, amb qualitats adequades per al poble i en voga entre el poble. Popular vol dir doncs, quelcom diferent a "no pagar entrada". I no cal oblidar-nos de la part econòmica, i no ho fem perquè és cert el tan anomenat esperit de comerç català. Sabem bé que la nostra història ha estat i està molt lligada a la petita empresa, al negoci familiar. Però encara

que així s'inclogui a molta gent, no oblidem a tants d'altres treballadors a sou. Potser caldria pensar en substituir aquell gest fet públic a la taquilla de treure la cartera, per una noteta on ens veiéssim poble: FESTA MAJOR DE LLAGOSTERA. Organitzada pel "Grup de Festes" sota el patrocini del Mg. Ajuntament de la Vila i la col·laboració del Club Tal i el Club Qual, de l'Associació Tal i de tal altre Centre, comerciants, industrials i particulars.

Intentem de mantenir la nostra festa fent-la reviure per a tots, per als petits, no tan petits i no tan grans. Valorem la bona intenció, perquè ajuda, però recordem que no n'hi ha prou.

Col·lectiu de Redacció

LA FESTA A DEBAT

Aquest número sortirà pocs dies abans de la Festa Major. Aquest motiu ens ha impulsat a dedicar-li una taula rodona. Hem reunit els representants de les entitats que més directament hi participen i que d'una manera o altre prenen part en l'organització de la Festa. Amb l'objectiu de dialogar, de debatre, la Festa Major.

Vam ésser 14 persones al voltant de la taula:

Pel CASINO: Jordi Bayé, Joan Llenas i Josep Ortín.

BELL-MATÍ: Narcís Amat.

FUTBOL: Salvador Devant.

GRUP RIALLES: Joan Soler.

TEATRE i MUSEU D'AGRICULTURA: Jaume Romo.

CONCELLER DE FESTEIGS DE L'AJUNTAMENT: Joan Mes-
tres.

I pel COL·LECTIU DE REDACCIÓ: Ramon Brugulat, Mercè Carbó, Enric Ramionet, Amadeu Rovira, Miquel Trias i Joan Ventura.

Sabem que hi manca gent, però la nostra intenció no era fer un Programa d'activitats. Si bé hem parlat del que organitza cada entitat ho hem fet sense aprofundir ni concretar massa, el que preteníem era centrar el debat, valorar el que és la nostra festa i descobrir les dificultats, problemes econòmics, d'organització, etc., amb els que cada entitat es troba. A partir d'això, tothom va exposar quina importància té per a cadascú la Festa Major i el que d'ella prefereix o considera més interessant. Vam acabar confrontant opinions i parlant sobre la festa en general, i més que res sobre el tant controvertit i polèmic tema de la "popularitat de la nostra festa".

—Què organitza cada entitat i amb quins problemes es troben?

CASINO LLAGOSTERENC

El Casino com cada any organitza el ball a l'envelat, els concerts a la Discoteca del Casino, i les Sardanes a la Plaça. Pel ball es compta amb la participació de les Orquestres Maravella, Pral. de La Bisbal, La Salseta del Poble Sec, Frenesí, La Rodona i el Conjunt Nevada. Els balls seran el dissabte nit, diumenge i dilluns, tarda i nit. Pel dimarts hi haurà l'espectacle de fi de Festa amb en Pajares, entre altres. També s'està mirant de fer un recital pel divendres, però no està concretat. El concert serà el diumenge i dilluns a la nit. Les sardanes diumenge i dilluns matí i tarda.

El fet de que s'hagi escurçat un dia la Festa és degut a què ja amb tres dies, el pressupost és molt alt, així el Ball de Gala es farà el dilluns a la nit.

El pressupost total és d'uns dos

milions i mig (l'envelat sol ja val quatre-centes cinquanta mil pessetes). Sinó fos pels socis no podríem tirar endavant una Festa de tanta envergadura, ja que aporten pràcticament un 50 per cent del pressupost. Per això es poden llogar orquestres més bones i en conseqüència en haver-hi més categoria, les llotges i tot l'envelat s'omple més. Cal aclarir que el Casino no fa una inversió a la Festa, ja que no és un negoci, i amb un pressupost com el que tenim hi ha molt poc benefici. Per a nosaltres és una festa popular. A part dels 500 socis, hi ha unes 850 persones que són beneficiàries dels mateixos.

En conjunt, pels membres de Junta el que ens comporta la Festa Major són moltes hores de festa que hem de perdre, car portem la tasca d'una empresa que no és empresa, feina que fem entre tots. Però que no es digui que anem a fer-hi un negoci. L'any passat amb un pressupost ja molt alt, va haver-hi un benefici d'uns vint mil pessetes.

L'ENVELAT ÉS SENS DUBTE
EL FET MÉS TRADICIONAL
DE LA FESTA

AJUNTAMENT

Es comença el dissabte amb un Cavila amb els Gegants i Cap-grossos, i les "Majorettes". Hi haurà sardanes el dissabte a la nit, diumenge, dilluns, dimarts, matí i tarda. Totes a càrrec de l'Orquestra Principal de Llagostera, que també anirà el diumenge i el dilluns a l'Ofici. El cost total és de 160.000 pessetes.

L'enllumenat serà el mateix de cada any, però amb un centre amb les quatre barres. El cost unes 135.000 pessetes.

El dimecres hi haurà el Festival Infantil, organitzat amb la col·laboració del "Grup Rialles de Llagostera". Amb pallassos, animadors, jocs de cucanya, regals a la mainada. El pressupost aproximat és d'un 80.000 pessetes.

Quant als problemes d'organització podem dir que no n'hi ha, només amb l'assumpte de l'emplaçament dels firaires. Degut a uns problemes amb alguns veïns, els vam treure de baix. A més es soluciona un problema de circulació, ja que així no es tanca cap carrer. També va semblar més equitatiu fer-ho un any a cada costat. El cert és que ens mengem un passeig molt bonic, però de moment no hi ha altra alternativa. Un possible futur emplaçament podrien ésser els terrenys de la FEVE.

G.E. BELL-MATÍ

Seguint la tradició organitzem el Concurs de Dibuix Infantil, el Concurs de Fotografia Local i "Provincial" i l'edició del Programa de la Festa Major.

Els nostres problemes són els de sempre, manca de participació en els actes que fem i falta de persones que vulguin organitzar coses. S'haurien de fer activitats que atreguessin a la gent, com per exemple podria ésser el Rally del carretó que s'havia fet. Ara, nosaltres estem massa carregats, com per intentar altres coses.

GRUP RIALLES DE LLAGOSTERA

En Joan Soler de l'AA.PP. Lacustària, ens aclareix que ell ve representant al "Grup Rialles" i que la seva tasca és col·laborar amb el Festival Infantil. Formen el Grup Rialles, les dues Associacions, el Casal i el G.E. Bell-Matí.

La xerrada durà més de tres hores, pel·

MUSEU D'AGRICULTURA I COSTUMS

Es farà en el mateix lloc que l'any passat, es podran contemplar unes cent noves peces i utilitats que s'han anat recollint durant tot aquest temps. Estarà obert diumenge, dilluns i probablement dimarts.

UNIÓ ESPORTIVA DE LLAGOSTERA

Pel diumenge hi haurà el quadrangular, torneig "Florenci Clara". Amb els equips de Caldes, Cassà, Vidreres i Llagostera. Encara no està aclarit però, si es jugarà matí i tarda o només tarda.

També és possible la celebració d'un partit el dilluns entre solters i casats. Quant als problemes, tenim els normals d'organització i esperem una bona assistència d'aficionats.

Després de l'exposició de cada entitat passem a una improvisada enquesta personal sobre els fets que més destacarien de la Festa Major, què és el més important, què s'hi troba a faltar, què hi sobra, en definitiva què es pensa de la Festa Major. Com que estem en taula rodona comencem per la dreta del moderador.

M. Trias: És una manifestació popular del poble pel poble. S'ha de recuperar una sèrie d'identitats que s'han perdut.

J. Llenas: Hi trobaria a faltar quelcom que comportés més participació de tot el poble, independent del que ja es fa. Abans la Festa Major no tenia la categoria que té ara. No em sobra res, potser hi manca més unió.

J. Mestres: La Festa Major per a mi és un bon envelat, les sardanes a la plaça i les fires al passeig. L'envelat per a la gent gran i la jent jove. La sardana típica del país, molt catalana i que no la deixin de tocar mai. Les fires per a la mainada.

S. Devant: Sense menysprear l'altre que es fa, voldria destacar l'homenatge al gran home que fou i bon jugador, Florenci Clara. També el treball d'unes quantes entitats que fan possible aquesta Festa.

J. Soler: Crec que tot el que hi ha està bé, potser hi falta una mica d'ajut. en el sentit de treballar tots en conjunt. També un record per F. Clara, gran mestre i esportista.

J. Ortín: El més important en sí és la "Festa Major". Tothom beu, balla, disfruta..., sent com és la Festa Major amb els tiberis, etc., però no hi participa com hauria de fer-ho. Hi trobo a faltar una mica de conscienciació.

J. Bayé: Té les virtuts de qualsevol Festa. El que li falta és molta participació, però no la fa, la crea.

A. Rovira: Actualment sempre hi ha de tot, pel que avui en dia la Festa Major ha perdut molt del seu sentit d'origen. Per això es necessita un gran espectacle per atraure a la gent...

J. Romo: Considero que el més im-

ixò es va haver d'animar amb "Font Vella".

portant de la Festa Major és la unió que porta a les famílies. El demés també és necessari. La Festa Major és l'origen de que es reuneixi la família almenys una vegada l'any. Tot això es perd degut a la societat de consum.

R. Brugulat: Actualment és per la reunió familiar que es crea la resta de coses. Abans era al revés. S'organitzen els festeigs per atraure les famílies.

N. Amat: El que s'hauria de fer és trobar una altra activitat que atragués a la gent del poble. Potser una cosa nova o oblidada, no sé... el cas és que hi hagués participació. Tot el que es fa és important i està bé.

*A partir d'aquí s'inicia un diàleg-debat del que oferim un es-
tracte del que creiem més interes-
sant.*

A. Rovira: Per exemple a Arbúcies, la Festa Major passa sense pena ni glòria, en canvi "Les Enramades" són uns dies molt animats, organitzant-se els actes per barris, fent dinars col·lectius, passant l'orquestra pels carrers...

E. Ramonet: La festa està enfocada amb uns fets tradicionals, heretada d'altres èpoques. Els valors concrets de la Festa hi ha gent que els agraden i altres que no els disfruten. Podria ésser més cultural

J. Romo: L'important és saber el que es fa i per a qui es fa. D'altra banda una persona que vulgui seguir totes les activitats que es fan al poble tampoc pot ésser. També estic d'acord amb una Festa pel poble pagada per

tots.

J. Ortin: La gent surt, es diverteix, gasta diners, però no està conscienciada.

J. Mestres: La majoria de la gent Li està bé tal i com s'està fent ara, les sardanes a la plaça, el passeig, l'envelat...

J. Romo: Es podria fer el mateix gastant menys...

J. Mestres: Hi ha molts ajuntaments que ja estan finançant les Festes Majors però amb el sistema d'agafar unes entitats determinades que ho organitzen, i lògicament al ball s'ha de pagar entrada. Ara, l'Ajuntament no lloga, no organitza..., en tot cas col·labora, pot fer d'enllaç.

J. Soler: L'Ajuntament tant en Cultura, com en festeigs... ha de coordinar aquestes entitats i fer un treball comú.

M. Trias: Estem parlant de l'Ajuntament com un ent privat. L'Ajuntament pot estar equivocat. A l'Ajuntament li és més fàcil continuar el que hi

ha. Per exemple a Celrà fan una Festa Major popular organitzada per l'Ajuntament. És qüestió d'enfocs. Si l'Ajuntament ho assumís, podríem anar cap a una verdadera Festa popular. Per a mi, a part dels orígens, hauria de col·laborar tot el poble. El problema és que les tasques sempre es carreguen sobre un sector determinat.

J. Mestres: Fa dos anys vaig dir a una entitat que fes una Comissió. Mentre no hi hagi aquesta Comissió la gent no pot intervenir...

J. Soler: Qui l'ha de formar?

J. Llenas: La Comissió feta a Celrà era popular?

J. Ortin: Canviar avui la Festa a Llagostera, seria fer-la malbé.

J. Mestres: L'Ajuntament no pot organitzar la Festa, patrocinar-la sí. Jo com a conseller puc patrocinar la Festa Major del poble, sempre i quan hi hagi una Comissió que l'organitzi.

E. Ramonet: El que s'ha de fer és organitzar la Comissió de Festes.

J. Soler: Qui fa el primer pas?

J. Mestres: El primer pas l'ha de fer un president de qualsevol entitat, i reunir els altres. Després presentar-ho a l'Ajuntament.

J. Soler: És l'Ajuntament qui ha de cridar, a totes les entitats per formar les comissions que calguin: festeigs, cultura, esports...

J. Mestres: Considero que són els presidents qui ho han de fer. La reunió l'ha d'organitzar les entitats del poble, per tant és el poble qui ho ha de demanar.

Es continua parlant, però amb el tema obert tanquem el debat. La "cassette" ja fa estona que s'ha parat, pel que totes les darreres opinions són recollides pels apunts del moderador Joan Ventura.

Col·lectiu de Redacció

garden center
costa brava

 32 06 80
Ctra. Comarcal C 250 - Km. 25,7
de Girona a San Feliu de Guíxols

LLAGOSTERA
(Girona)

COMERCIAL

26

C/. Nou, 26 - Telèfon 83 02 16 (provisional)

LLAGOSTERA (Girona)

Hostal

Mas Roure

*La bona cuina
de pages*

Llagostera 830331

Avia

TALLER MECÀNIC

R. Corominas

SERVEI DE GRUA

Reparacions en general

Ctra Sant Llorenç ☎ 83 05 78 - 46 09 13 LLAGOSTERA

TRANSPORTS

JAPIC

A TOT ESPANYA

Servei de Recaderia de

Llagostera a Girona, a Barcelona

Carrer Girona, 16 i 20

Telèfon 83 01 83

LLAGOSTERA

L'AERÒDROM:

PARLEM AMB EL PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ SR. ARCADÍ CALZADA

El mes passat avançàvem que en un plaç de quinze dies l'Aeroclub faria una presentació al públic a Llagostera, sobre el seu projecte de l'Aeròdrom al Veïnat de Panedes, davant la nostra sol·licitud de fer un debat públic.

Degut a les manifestacions de l'Aeroclub Girona al Punt Diari del dia 8 de març d'enguany, en el qual entre altres coses es deia que: "el projecte, d'antuvi, ha rebut ja el vist i plau de la Diputació Provincial de Girona." Hem mantingut una entrevista amb el President de la mateixa Sr. Arcadi Calzada.

En principi destacaríem la bona acollida del Sr. President, car hem estat rebuts amb tota cordialitat. En principi preguntem el perquè del vist-i-plau del projecte de l'Aeroclub, i ens trobem amb la negativa per part del Sr. Calzada, ja que ens aclareix que l'esmentat projecte no ha passat per un ple i per tant com és lògic no pot haver estat aprovat.

Fent història, ens diu que els promotors li portaren el projecte de l'Aeròdrom, i que en principi el trobà acceptable com la majoria de projectes que puguin contribuir a una millora de les nos-

a algú li sembli bé, el que no poden fer és donar per bo tot el que es presenta. Ja que tot projecte requereix uns estudis previs que determinin la seva possible legalitat o no.

El Sr. Calzada ens aclareix que si la Diputació fos part interessada, seria aleshores quan es prendrien les mesures pertinents i podria fer-se pública la seva decisió, que no vol dir que sigui la definitiva, ja que hi ha altres organismes com la Generalitat, et., que també hi hauran de donar el seu vist-i-plau.

Per acabar, li preguntem l'opinió de la Diputació, i ens manifesta que creu que primer s'hauria de veure el que pensa el poble i l'Ajuntament, per sospesar tots els criteris, siguin a favor o en contra.

Collectiu de Redacció

JO COMPRO, JO VENC

Aquí tothom qui vulgui, hi pot anunciar
el què li sembli.

Especuladors abstenir-se.

- *— Venc gran pista tren HO, incluit taula i tot l'equip.
Raó: 83.03.15
- *— Es donen classes aquest estiu. - Lluís Torres.
C/. Constància, 12
- *— Venc moto Mini-3. Bon preu - La redacció.
- *— Venc Cota 74-123. Bon preu i bon estat. - La redacció.
- *— Compro piano de segona mà. — Raó: La redacció.
- *— Es venen estanteries metàl·liques gairebé a meitat de preu.
Per adquirir-les dirigiu-vos al telèfon 83.00.56
- *— Compro llanta o roda de bicicleta per 500'. Ptes.
(De 8 a 10 tarda) Telèfon 83.02.48 Eduard
- *— Es venen uns quants "PUF", per entapissar al seu gust.
Poden comprar-se d'un en un.
Telèfons: 83 02 71 i 83 03 69

MAIG

*Jo surto al bosc,
el matí avança. . . ,
camino poc a poc
per sentir més de prop
el rossinyol que canta.*

*M'aturo vora el riu
que anomenem Ridaura
i l'aigua em somriu
fresqueta i mança.*

*Papellones i flors
abelles i escardots
van saludant-me.*

*Quan surto al bosc
entre els ocells i flors
el cor s'eixampla.*

Josep Calvet.

entrevista:

margarida ensenyat i roig

Per primera vegada, des de que vam iniciar aquest cicle d'entrevistes, hem escollit com a personatge a una dona. Els criteris que seguim per a l'elecció de personatge, són, que aquesta persona hagi tingut una rellevància dins el poble, a nivell social, polític, o que la seva vida tingui quelcom de particular. Trobar una dona "diferent", que no seguís les pautes de comportament heretades a través de generacions similars, ens ha resultat molt difícil.

Margarida Ensenyat ha dedicat tota la seva vida al teatre, ara viu a Llagostera des de fa molts anys, està a l'Hospital, estirada al llit, per la seva petita habitació entra una llum estantissa, estranya...

Margarida Ensenyat, quina edat té?

—Vaig néixer el 3 de desembre del 1893.

Quan va començar a treballar en el teatre?

—Començava molt jove, als 17 ó 18 anys, amb la companyia Serra. La meua primera actuació va ésser al Teatre "La Princesa" de València. Quan la companyia Serra se'n va anar a Amèrica jo actuava sola.

(—el seu to és aspre, agressiu—)

Quina mena de treball feia dins el teatre?

—El meu vertader treball era "excèntrica".

Què vol dir excèntrica, que feia una mica de tot?

—Cantava perquè ballar no en sé. També feia monòlegs, jo ma-

teixa m'ho escrivia tot. Cantava especialment "tangos" perquè era la moda, "apaches"... Tenia una veu de contra-alt que se'm sentia per tot.

Què vol dir amb això d' "apaches"?

—No sap el que són "apaches"? era un tipus de canço. Però, ja sap el que vol dir un "apache", no? A la gent que robava i matava se'ls deia "apaches". Sí, home, ara en diuen comunistes... El que m'agradava més de tot eren els tangos d'en Carlos Gardel.

Quin era el seu nom artístic?

—El meu nom era Lilianne, quan em semblava me'l canviava. En aquella època érem dues artistes, una estrangera —francesa— i jo.

Qui la promocionava?

—Nosaltres ens promocionàvem soles, ho feiem tot soles.

(No vull insistir, crec que se sent molesta per la nostra insistència.)

Per les fotografies que té aquí a la paret, veiem que anava sempre vestida d'home, per què?

—M'estava malament el vestit de dona, jo era una artista excèntrica.

Ens podria explicar alguna anècdota d'aquella època dins el teatre?

(Contesta enfadada, gairebé indignada.)

Mils. No vull explicar res perquè no ho entendrien. Vostès no són del teatre. Abans, anava a dormir sempre a l'hora del sol, després de l'assaig, potser per això, perquè no hi he estat acostumada, no m'ha agradat mai cremar-me de sol.

Com va passar la guerra?

—Per la guerra estava a Barcelona, fent companyia a la mama. Em dedicava a cuidar malalts. Vaig ésser voluntària auxiliar de guerra. Recordo que una vegada vaig anar a una casa i tots tres tenien el tifus.

Li fa por la mort?

No em fa gens de por, mai m'ha fet por la mort, gràcies a Déu. Neixem per morir. Si ara em diguessin d'aquí una hora seràs morta, no em feria res. Si Déu ho vol... Em faria més por estar en un pis sola a Barcelona, que la mort vertadera, i ara! La mort no em fa por. Que els hi fa por a vostès?

(l diem tímidament... una mica.)

—Coneixia a una xicota que quan li parlaven de la mort es desmaiava. Durant la guerra em deien: "no hi vagis que hi ha els maquis", i a mí no em feia por res. Si no em fan por els morts per què m'han de fer por

els vius.

Després de la guerra, va seguir actuant al teatre?

—Sí, vaig continuar, anava fent el que estava de moda, a vegades imitava a gent però no massa. Em sap greu parlar així perquè jo total no vaig ésser res a la vida. No era cap Montserrat Caballé ni una Fàtima Celis. A la meua vida, no he fet tot el bé que caldria, sempre fem enfadar a Nostre Senyor.

Com era la seva família?

—Tots hem estat religiosos. Allò de dir aquest és republicà, aquest anarquista..., res d'això, gràcies a Déu. De política res, ni jo ni cap de casa, tots erem del clero, no hi havia cap capellà però tots havíem estat educats en la religió. Mori pel partit que vulgui, però pensí que més enllà hi ha un Déu.

No s'ha casat mai?

—M'ha agradat ésser lliure tota la vida. La llibertat tothom sap que no existeix, sempre hi ha algú que et mana, per sobre nostre, encara que ens creguem manar-nos nosaltres mateixos, Déu és l'amo de tots. La dona que es casa, per més que l'estimi el seu home, ell ja sap que s'ha comprat una esclava i després has de fer el que et digui...

La seva família la ve a veure sovint?

—No m'agrada que em vinguin a veure perquè aquí ja estic bé, no vull fer esclaus als de casa. Jo m'estimo molt les monges, es sacrifiquen tant per la gent... Estic molt bé sola, no vull que em vinguin a visitar les altres senyores. No vull companyia, ja tinc les "hermanes", si ve un foc, tenim a Nostre Senyor...

Hi ha alguna cosa que li agradaria fer?

—Ésser més bona perquè no en som mai prou. Jo no he fet mai

a ningú, però ens falta fe, més fe. Els sants tot i essent sants, pecaven dues vegades al dia, doncs ara compta els pecadors...

Què fa durant el dia per aquí?

—Quasi sempre escolto la ràdio, em fa companyia, no m'agrada la televisió. Quan era jove el que més m'agradava era cantar però no vaig entrar mai a cap ball, mai de la vida. Com que no ho sentia a dintre, ja no hi anava. No han entrat mai a cap ball vostès? —preocupada— els hi anrada? Abans, cantava amb les

"hermanes" quan baixava a baix. Ara no, els vull donar feina a vestir-me, ajudar-me per baixar l'escala, i em quedo sempre al llit.

A quin any va venir a Llagostera?

No recordo l'any. La meua mare va morir als 94 anys, a casa —ja estavem aquí a Llagostera— amb tot el coneixement. Vull fer companyia a la mama que està enterrada aquí. L'esperit no mort mai, sempre navega.

Col·lectiu de Redacció

*Un recluta en Tetuán se enamoró de una mora
y a su amor correspondió con inocencia encantadora
el día que lo trasladaron,
amor se juraron
y al partir le dijo así:
Yo me llamo Juan Español,
nací en la Tierra del sol,
pronto cumpliré,
me licenciaré
y por tí vendré. . .*

Cançó de "Juan Español",
cantada per "l'Artista".
Va ésser molt popular.

*Ya no le escribió ni supo nada de su amante
y la mora se encontró en situación muy alarmante
escribió al Rey una carta un día,
diciéndole así:
Mi novio, qué es de él? ,
Por qué no viene aquí?
es un hombre Juan Español,
que nació en la tierra del sol,
dile que en él tengo fé
y que aquí le espera un bebé. . .*

*Una tarde un militar llamó a la puerta de su casa
y ella le empezó hablar: Dime pronto lo que pasa.
Un triste cable he recibido
que me ha conmovido,
que Vd. sabrá de quien és, es un hombre Juan Español,
que nació en la tierra del sol,
vino a combatir y antes de morir,
me dijo así al partir.
"A mi pobre mora verás
y al bebé esta cruz darás,
guárdela Vd. Bien, brilla como el sol
y es la cruz de Juan Español.*

PORTAVEU DELS LECTORS

RÈPLICA A UNA RÈPLICA

Contesto a un escrit que he llegit en el Butlletí de Llagostera i el qual és signat per M. R.

Jo sóc Puericultora i per tal voldria aclarir algun punt que em sembla que hi ha gent que no té molt clar, ni aquí ni en altres llocs.

Moltes persones creuen que l'infant pel sol fet de ser-ho, qualsevol persona és capaç de guardar-lo.

En el Butlletí del mes de febrer vaig llegir l'escrit que feia la D. Vert el qual em va agradar moltíssim; en ell es pot observar la preparació adequada d'aquesta persona com a educadora de nens a l'etapa d'Escola Bressol, ja que és aquest període, el més important de la vida del nen, i el que tingui al seu costat una bona educadora, farà que pugui desenvolupar tot el que demà el farà una persona sociable, autònoma i responsable.

Crec doncs que el que a la Guàrdia hi treballa una educadora que és professora d'E.G.B. i que al mateix temps es preocupa del seu autoperfeccionament per poder treballar amb nens d'edat pediàtrica (i això em consta només per l'escrit que he llegit però en el qual es reflexa tot el coneixement que té dels infants d'aquesta edat), hauria d'ésser motiu d'orgull pels pares.

El que no es pot acceptar de cap manera, és que amb els petits tothom s'hi atreueixi, per molt bons sentiments que es tinguin. Amb això vull dir a tots els pares dels nens que en primer lloc el que han de fer és exigir la titularitat de les persones que eduquen als seus fills. No han de permetre que aquestes places d'educadora les ocupin mares de família com diu en el seu escrit M. R. "...ja que saben conviure amb canalla i cuidar-los". Jo també sóc mare i us dic que no n'hi ha prou d'això, l'infant necessita molt més, i només una bona educadora pot donar-li i ajudar-lo en el seu desenvolupament, físic, psíquic, sensorial, motriu i emotiu.

Caldria que els pares es consciencessin bé d'aquest assumpte, ja que és molt delicat. Jo no em cansaré mai de repetir, fins a fer-me pesada que exigeixin la titularitat de les educadores dels seus fills. Han d'ésser Puericultores i que al mateix temps es

preocupin del seu autoperfeccionament mitjançant cursos per a mestres d'Escoles de Bressol.

A Barcelona hi ha la Cooperativa Rosa Sensat, on gairebé tot l'any es poden fer cursos. Al mes de juliol hi ha l'escola d'estiu, jo vaig anar-hi l'estiu passat i vaig sortir-ne molt contenta i amb una gran riquesa de coneixements que et transmeten tant els professors com els companys de tota la geografia espanyola. Suposo que a Girona deu haver-hi algun col·lectiu o cooperativa de mestres que fan cursos d'aquests tipus i que són molt positius per a les educadores. Això hauria d'ésser una de les exigències dels pares, l'assistència a cursos.

No vull acabar sense dir que aquest escrit no és gens tendencios, ja que no conec a cap de les dues persones que han signat els diferents escrits a què faig referència, sóc de Llagostera però ja fa cinc anys que no hi visc.

Margarida

CARTA AL BATLLE

Llagostera, 14 maig 1981

Benvolgut Sr. Batlle:

Em dirigeixo a vostè, amb aquestes breus paraules, a conseqüència de la estranyesa que em produeix la seva insistència per conèixer la signatura que s'amaga sota pseudònim, d'un article publicat al número anterior que parla de l' "Aeròdrom a Panedes o la destrucció del nostre Patrimoni Natural" i els "possibles" interessos creats que s'hi troben pel mig.

Per tot això, em prenc la llibertat de recordar-li que dins l'article vint de la nostra Constitució, aprovada per les Corts el 31 d'octubre del 1978, es reconeixen i protegeixen els drets:

"d'expressar i difondre lliurement els pensaments, les idees i les opinions mitjançant la paraula, l'escriptura o qualsevol altre mitjà de reproducció." Dins un altre apartat es diu: "La llei regularà el dret a la clausula de consciència i el secret professional en l'exercici d'aquestes llibertats."

Dins aquesta esquifida i fràgil democràcia es reconeix el dret a expressar opinions mentre aquestes

no perjudiquin a través de la calúnia o l'insult, i penso que aquest no és el cas-, o actualment, amb la manca de respecte a la Constitució.

Nosaltres estem fent ús d'un dret irrenunciable dins la premsa com es guarda el secret professional.

Exigeixo que se'ns respecti la tasca tan poc reconeguda, i a la vegada important que realitzem dins el poble de Llagostera. Moltes gràcies.

Atentament,

Mercè Carbó

EL BATLLE I LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ

No era exactament la intenció de l'escrit, però l' "Aeròdrom a Panedes o la destrucció del nostre patrimoni natural" que es va publicar a títol d'opinió en aquest Butlletí el mes passat, ha engendrat polèmica.

Xe-rallonga, adreça la carta que segueix al nostre Batlle, contestant el que aquest va manifestar en el Ple. la carta que va dirigir al Col·lectiu de Redacció interessant-se pel meu nom i les reaccions que en general ha tingut.

Al poder sempre li ha fet por la Llibertat d'Expressió, generalment el seu ús no canvia gairebé res, però costa massa de dominar. Durant molts anys expressar-se lliurement ha estat penalitzat (estem d'acord que aquells eren anys grisos), amb la democràcia i l'arribada de les llibertats s'ha garantit una mínima seguretat de què l'opinió i qui l'expressa no seran reprimits. Dic mínima perquè massa sovint això no s'acompleix.

Em pregunto, per què tant d'interès en voler saber qui s'amaga sota el nom de xe-rallonga? No serà per reprimir, no? (recordem que som democràtics) Si no és per això, no crec massa important saber-ho, si no hi està d'acord, si vol obrir-se al debat, aquesta revista és un medi que garanteix la igualtat de condicions, usi-la!

Vostè demana que doni la cara. Es confon, no m'amago per covardia, el que vaig escriure és l'opinió d'uns ciutadans i com a tal cal considerar-

la, vull evitar arribar a enfrontaments personals que sempre són desagradables. Disculpim, no voldria ésser grogler, però no tinc l'absoluta seguretat de què està preparat pel diàleg, m'alegraria si em demostrés que vaig equivocat.

Jo no tinc cap càrrec, no sóc un home públic, i ja que no actuo com a tal, ja que les meves decisions no afecten a tot el poble, em crec en el dret de reservar-me la meua vida privada.

És dels pocs avantatges que tinc. Intento ésser respetuós, dir el que penso i veig. Vostè hauria de tenir interès per saber-ho. No em dediqui el "més mínim dels seus desprecis", aclarim els dubtes (tingui en compte de qui va fer famosa la frase en el món de la política va ésser Calvo-Sotelo, no en Pujol)

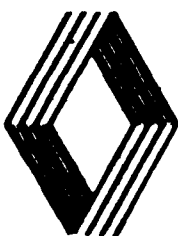
Tothom està d'acord en què la nostra democràcia és feble, que cal enfortir-la. L'única manera de fer-ho és con-

solidant les llibertats. Ajudi doncs a la llibertat d'expressió, faciliti l'opinió dins el nostre poble, intenti conèixer la de tothom, si creu que és equívoca, no la calli, ni reprimeixi, demostrï que està en un error.

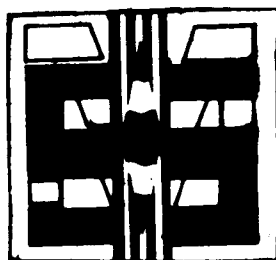
En definitiva, tingui en compte que dificultant l'opinió, l'expressió lliure, l'únic que fa és atemptar contra la democràcia.

xe-rrallonga

**Ramón
Gurnés**

RENAULT

**Tel. 83 04 75
LLAGOSTERA**

Espectacles

Joan

Planas

**mundi
show
discoteca
CASINO**

Llagostera

PAU CASALS, 5 - TEL. 83 01 66 - 83 02 00

Hostal el Carril

Llagostera

Passeig Romeu, 2 - Telèfon 83 01 41

**Construcciones
JOSE
Ramirez**

Urbanización «Cal Curt»

Teléfono 83 02 26

LLAGOSTERA

ni mar, ni muntanya...

SOBRE LES CASES TANCADAS

La vivenda és un problema per a molta gent. Darrerament s'han fet, s'estan fent, moltes noves construccions: —Pisos per a llogar: tantes pessetes, millor dit, tants milions, amb facilitats de pagament, "còmode entrada", quatre cambres, bany, etc. —Pisos de colors, verds, blaus, blancs..., a voltes massa exagerats, però l'important que siguin llamatius, que els possibles compradors quedin enlluernats i entabanats. El confort, la comoditat, molt de sol..., tot està garantit... (Bé, tot això que ho expliquin a les "Cases Barates" o als "Pisos de Girona Futur, S.A."...)

Del que vull parlar és de les cases tancades. Sabem que la propietat privada és inviolable, inamovible, inalterable..., d'acord; sabem que hi ha gent que els sobren els "calers", que poden permetre's el luxe de tenir diverses cases tancades, d'acord; sabem que les obres i reparacions en general són molt cares, i que a vegades val més deixar caure el que queda i fer-ho de nou... aquí ja no estem d'acord. Em pregunto per què es permet que hi hagi cases al bell mig del poble que estiguin plenes de romagueres, brutícia, alguna amb arbres i tot sobre el teulat, amb parets caient amb el consabut perill..., —Amb la mala imatge que dona a un poble net i treballador com el nostre!

SOBRE LA GENT QUE ENRAONA A QUALSEVOL LLOC

Una cosa que sempre m'ha molestat és la falta de respecte. S'hauria d'aclarir què entenc per respecte, però com que hi caben moltes interpretacions, ho cen-

traré amb un fet determinat. Es tracta de la gent que enraona als llocs públics quan uns altres tenen la paraula. Com per exemple a una classe (un professor, un orador, uns alumnes, uns oients), a un ple (un Cosistori, uns consellers, un públic, uns veïns, —aquí un incís, no estic d'acord amb el silenci dels oients, quan algun tema dels que es tracten pot requerir més opinions o comentaris que els que puguin donar els regidors. Es a dir els assistents, prèvia autorització, haurien de tenir veu en els plens, però d'aquí al xiu-xiueig hi ha un bon pas), a l'església, al cinema, etc.

La qüestió està en per què durant l'hora o el temps que duri l'acte, la gent no pot mantenir el respecte a qui parla, explica, ensenya..., És allò de, abans de parlar, s'ha de saber escoltar.

SOBRE LA "TELE" ALS "PUBS"

Els "Pubs" estan ocupant el terreny, la "parcel·la", de les discoteques. Al nostre poble van començar amb l'enyorat "Can Tres" (crec que els que vam conèixer-lo, coincidim en què era un excel·lent local, deixant de banda altres coses...) El va seguir "L'Enrenou", i ara també el "Black Cat".

L'iniciador, era un lloc d'ambient, amb música de fons, tertúlia fins altes hores, etc. En principi "L'Enrenou" va ésser això i més. Un reduït grup recordem —suposo amb nostàlgia— les gresques que s'organitzaven cap el tard, improvisant "conjunts musicals", cantant, bevent, rient..., amb l'únic inconvenient de la desesperació dels veïns (a hores d'ara ja s'hi hauran acostumat). —Mica en mica, tot

Dibuix: Ramon

això ha anat desapareixent, ha arribat la racionalitat. El "Pub" s'ha ampliat, amb frankfurt i tot, per acaparar més clientela. L'èxit evident, ha animat la sortida del "Black Cat", ja construït amb una concepció diferent, cercant un altre públic... —Ha arribat l'hora de la competència, de la rivalitat —ben entesa,— per suposat.

Tot s'ha anat transformant, i aquí hi entra el tema de fons: la televisió. Cal dir que hi ha més que parlar dels "Pubs", potser un altre dia ho ferem. Continuant amb la televisió, s'està convertint en el centre de la parròquia; també hi ha els dards, la botifarra, la tertúlia, la música, el beure..., però la televisió, aquesta gran encantadora, com si fos una flauta màgica, de tots nosaltres, ocupa, poc a poc, pas a pas, l'atenció. Molts dels que sortim de l'estatisme, de la passivitat casolana, per trobar algú amb qui fer petar la xerrada, per lluitar mínimament contra la monotonía, l'alineació..., als "Pubs" de morros a la televisió.

En fi, posi una televisió al seu "Pub", es distreurà millor...!

Joan Ventura i Brugulat

ESPORTS

FUTBOL

1.er equip - 2^a. Categoria Regional

12 abril	Llagostera	2 - L'Escala	1
26 abril	Salt	0 - Llagostera	1
3 maig	Llagostera	4 - Vidreres	1
10 maig	La Celler	0 - Llagostera	1

Juvenils - 2^a. Categoria Provincial

12 abril	Verges	6 - Llagostera	2
26 abril	Llagostera	4 - Pals	4
3 maig	Bisbalenc	2 - Llagostera	1

Infantils Campionat Provincial

11 abril	Llagostera	6 - Breda	1
18 abril	Tossa	1 - Llagostera	1
25 abril	Llagostera	6 - Farners	3

El campionat en la categoria de Infantils s'acabà amb el partit contra el Farners assolint un extraordinari resultat i un més que acceptable 3er. lloc en la classificació final.

Felicitem, doncs, aquests joves esportistes alhora que esperem continuïn amb la mateixa il·lusió car són la basa del futur Futbol Llagosterenc.

Quan el primer equip, cal destacar el seguit de triomfs que el col·loquen amb possibilitats d'aguantar la categoria. Caldrà esperar fins el darrer encontre per saber els dos equips que hauran de jugar a tercera regional la propera lliga. Fins llavors demanem a tots els socis i simpatitzans no deixin d'apoiar i animar els nostres jugadors.

BASQUET FEMENI

28 març - 81	Arbúcies	13 - Llagostera	17
4 abril -	Llagostera	47 - Vidreres	36
11 abril	Llagostera	28 - Olot	46
25 abril	Sant Josep	61 - Llagostera	19
2 maig	Sils	48 - Llagostera	17

HANDBOL

Alevins

25 abril - 81	Sport Lloret 10	- Llagostera	6
8 maig	Llagostera	11 - Sport Lloret	12

Infantils

4 abril	Llagostera	8 - Pere Rosello	10
11 abril	Pere Rosello	12 - Llagostera	8

Cadets

4 abril	C.N. Figueras	22 - Llagostera	16
11 abril	Llagostera	- C.N. Figueras	
	(descalificat Figueras per no presentar-se)		

Una vegada acabada la lliga hem començat a jugar la Copa de la Federació, amb els resultats que hem posat a dalt. Els alevins i els infantils han quedat eliminats, però els cadets amb una bona actuació han aconseguit passar a la semifinal, amb la qual cosa queda demostrat el seu interès i el bon joc que estan realitzant.

HOQUEI

16 abril	Llagostera	10 - Ge i EG	2
25 abril	GE i EG	1 - Llagostera	11

D'aquest torneig de primavera ens falta un partit contra el Blanes. Si el guanyem ens classificarem primers.

S'està preparant un triangular pel diumenge de la festa. Segurament jugarem amb el Cassà i el Riudellots. Us agrairíem molt la vostra assistència.

CONCURS CULTURAL INFANTIL

Molt a pesar "del ruc"...

PREPARANT L'ENTERRAMENT

Que, el fet, és incomprendible ja ho sé, però la realitat és aquesta; sinó vosaltres mateixos jutgeu el cas. Aquest mes s'ha batut el record. Ha contestat l'ASTRONÒMICA QUANTITAT D'UN SOL ALUMNE. És la incansable de sempre, l'ANNA MARIA SAGUÉ i TUSCÀ. El dia 19 de maig se li entregà l'obsequi, patrocinat per la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament, consistent en un estel i un regal, que guanyà en el Concurs corresponent a març-abril.

Aquesta vegada, però, no ha acertat totes les preguntes demanades i que posarem a continuació. No obstant en premi a la seva constància, i en ésser de poca importància l'error, creiem que es mereix l'obsequi igual.

1.a — En quina data (dia, mes, any) fou inaugurat el Camp Municipal d'Esports?: 3 DE FEBRER DEL 1948.

2.a — Les tres campanes consagrades el 24-6-51, quin nom i pes tenen?: FELISSA, CATERINA, FERMINA, 1.000 quilos de pes. PETRA, MARIA CRISTINA, MATILDE, 450 quilos de pes. M.a DE LOS ANGELES, DOMINGA, JOSEFA, 150 quilos de pes.

3.a — A quina Ciutat i Fundició foren fetes?: A OLOT. "FUNDICIONES OLOTENSES, S.A."

4.a — La font, que es veu a la present fotografia, on es trobava, quina data (dia, mes, any) va ésser inaugurada i en motiu de què?: A LA PLACA "ESPAÑA" (avui Plaça Catalunya). EL DIA 3 DE FEBRER DEL 1954. LA PORTADA D'AIGUA POTABLE A LA POBLACIÓ.

Incògnita 5.a — Quin segle, i any aproximat, va ésser fet l'antic Castell de Llagostera? (millor també una petita explicació). Donem com a bona la donada per la participant:

LA DATA MÉS ANTIGA REFERENT AL NOM DE LLAGOSTERA I PER TANT DEL CASTELL, QUE ÉS EL QUE LLAVORS HI HAVIA, ÉS DE L'11 D'AGOST DEL 914, EN UN DOCUMENT DE VENDA DELS DOMINIS DE LOCUSTARIA. PER TANT LA SEVA CONSTRUCCIÓ ÉS POT SITUAR DINTRE DEL SEGLE IX, POSSIBLEMENT DESPRÉS DE LA BATALLA CONTRA ELS MOROS.

Les preguntes per a contestar el mes de juny són les següents:

1.a — Ja sabem quina data fou inaugurat el Camp Municipal d'Esports però, quins equips disputaren el primer partit? Quin equip guanyà? Qui dissenyà els colors i escut de l'equip local?

2.a — També sabem com es diuen i pesen les campanes. Ens sabries dir qui van ésser els padrins?

3.a — Quina data (dia, mes, any) passà a Llagostera, per última vegada, el famós carrilet? Qui era, llavors, el "Jefe" d'Estació? I el maquinista?

4.a — Saps on correspon el racó de la present fotografia?

Incògnita 5.a — Com es deia el primer propietari del Castell de Llagostera? De pas, en aquest Castell s'hi acollí alguna vegada algun rei o reina? (En cas afirmatiu diga'ns el seu nom i una petita explicació del motiu).

Es té temps de mandar les respostes fins el dia 12 de juny, a la Redacció del BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA, Apartat 54. Ull, no correu tots alhora a portar-les al correu. No pas per res, sinó que podrieu topar els uns amb els altres i fer-vos mal. D'acord?

"Senyor" responsable del Butlletí:

—L'altre mes us advertia del perill que representava, "pel ruc", l'escàs moviment aconseguit, tot i que sembla no s'ho prengué massa bé, al final. Doncs, no sé si és conseqüència de

l'excés d'optimisme de vostè o del prudent pessimisme meu, el cert és que, el "carro", no tira.

—Noi, potser sí haurem d'ajure'ns a l'evidència del greu mal estat del camí.

—De fet podria molt ben ésser que, el motiu de l'encallament, fos degut a què, aquest camí, el fa... la calamitat de Ventura. Què opina?

—Prefereixo no opinar, llavors... Serà qüestió de passar a la feina amb setrill a la mà i oli a dojo.

—Podria provar-se, encara que... on el posarà l'oli?

—Home, ara sí que m'has agafat bé. Jo pensava...

—Pensava? Aiaiai que tindrà un desengany!

—Vols dir?

—No, jo no! Déu me'n deslliuri! Els fets li diran; els fets!!

—Deixem acabar de dir; caraiot. No et sembla que si demanem a...

—Uiuiui! Com vulgui, però crec serà perdre el temps. El més intel·ligent és començar a preparar l'enterrament a aquest Concurs Cultural Infantil.

—Altra vegada? Mira que ets el "colmo", interrompre'm sempre d'aquesta manera.

—Perdoni, li diré... que altres...

—Caram! Sí que m'ho pintes negre.

—"Endevinatis". Hem de ser realistes "senyor meu".

—Em deixes parat!

—No, el que es para és "el ruc". Quan troba aquestes falques pel camí, no-hi-ha-res-a-fer.

—Ah! Respecte a l'enterrament, tot depèn de les respostes que rebem aquest mes.

—Aquesta ampolla d'oxigen, que ofereix, és perquè entre tant no se'ns ofegui?

—Home, quelcom humanitari s'ha de fer, no? De tota manera, preparar-ho tot, per si es donés el cas que no arrebregués desprevingut a ningú.

—No, no crec que això passi; la gent sap, tant bé com jo, els motius de l'afogament i vostè també.

—Ep!, a mi no m'hi emboliquis.

A quin carrer correspon la següent fotografia?

—Vaja, altra cop té por del ruixat.
—El ruixat, quin ruixat?
—No, ara no plou, més tard, no ho sé.

—Escolta, no comencem pas amb jocs de paraules i fer-me ballar el cap, eh?

—Ja veig que avui no està d'orgues. Per últim volia demanar-li que, l'acomiadament de l'enterrament el fes vosté; temo que el "traspàs" és qüestió de poc.

—Mira, d'això ja en parlarem quan arribi l'hora.

—Bé doncs, complint amb el que m'ha manat, de preparar-ho tot, començarà en

Llorenç Ventura i Sabarí

—Assajant, ja, el kyrieleison, un diumenge de maig-81

UN PAGÈS MODERN

Conec un pagès molt savi que es fa un tip de treballar seguint tota la setmana per les fires i mercats. A les fondes el coneixen i als cafès ell sovint va i si es parla d'una festa ell si pot també hi fa cap. Com té bestiar per vendre dels preus s'ha d'anar enterar perquè avui, hem de comprendre tots el volen enganyar. Els dilluns Santa Coloma a eix mercat no hi pot faltar, els dimarts té d'anar a Caldes i els dimecres a Cassà. El dijous a Llagostera que tampoc no hi pot faltar i a La Bisbal el divendres per veure què comprarà. El dissabte va a Girona allà sí, a beure i menjar i, si un "tonto" a tret se posa també el sol aprofitar. El diumenge, com que és festa ja està dit, cal reposar al matí per anar a missa i a la tarda a passejar. Així corre la setmana sense pensar en treballar car la terra està molt baixa per collir com per fangar, és cert que hi ha maquinària més ell no es vol capficar que d'avaries n'hi ha moltes ja d'abans de començar.

—Qui treballarà la terra?
això pla que algú ho farà sempre hi han burros que llepen l'arada que els fa suar.

Si el negoci està de baixa el mal temps ha de passar mentrestant ell viu la vida seguint fires i mercats.

ESPORTS JORMA - 7

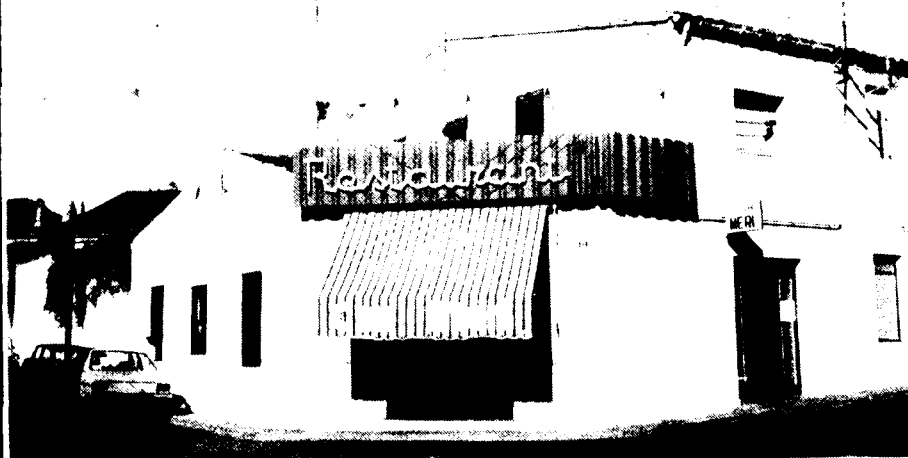
articles per al deport

CORDATGE DE RAQUETES i REPARACIÓ DE PATINS

carrer consellers, 3

telèfon (972) 83.04.56
llagostera (girona)

Entreu, seieu i demaneu la bona cuina catalana. Especialitats úniques gironines. Es permet entrar a la cuina.

Can Meri

Almogàvares, 17 - Teléf. (972) 83 01 80

LLAGOSTERA (Girona)

Josep Calvet

acudits d'en **RAMON**

NOI, VOLS DIR QUE AIXÒ
ÉS "HAWAII"?!

DEDICAT ALS MEUS COMPANYS
JOAN I NARCÍS

plana pels infants

El diumenge 26 vam anar al Casal on com cada any es celebrava la diada de Sant Jordi. Teníem la intenció de publicar en aquesta plana les redaccions que guanyessin el concurs dels dos col·legis, però no sabem bé per quins motius el Col·legi Nacional Lacustària no participà ni en el concurs de redaccions ni en les representacions teatrals.

Per aquesta raó només publiquem la redacció guanyadora de 8.è EGB del Col·legi Ntra. Sra. del Carme.

L'autora és Eva Gispert.

Tema: Sant Jordi.

Era el dia de Sant Jordi. En el Col·legi ens havien demanat de fer una redacció pel Casal i l'haviem d'acabar en tres quarts d'hora. Jo no sabia el què fer. Necessitava estar sola per pensar com la faria i quin tema hi posaria. No obstant em vaig assumir en els meus pensaments i esforçant-me vaig pensar que el tema del Casal, estaria bé. Quan em disposava a escriure sonà el timbre estrepitosament.

—Quina llàstima! —vaig pensar— ara que tenia el tema. No la podré acabar.

Però la "hermana" ens digué que ens donava de plaç fins a la tarda.

En sortir em dirigí ràpidament al Casal.

—Potser allà m'inspiraré, em sortirà millor...

El cel estava molt negre, semblava que tots els d'aquí baix sota la terra s'haguessin posat d'acord per fastiguejar-nos la diada.

En arribar al Casal em vaig asseure del revés al gronxador. Observava els arbres amb les seves fulles agitada per la tramuntana fent la sonoritat de quatre belles dames que cantant s'allunyien. A la vegada feien de refugi a petits ocells aposentats a llurs branques contemplant minuciosament als seus companys que feien al cel prodigiosos dibuixos.

Mirava atentament totes les meravelles que fa la natura per tal de trobar en elles una petita aventura i així poder escriure-la tan bé com pogués en un petit full de paper. Com que no trobava res que m'inspirés vaig entrar dins el Casal. Però una vegada vaig ésser dintre se'm va tancar la porta fent un fort terrabastall. Vaig provar d'obrir-la però no podia. Ho vaig intentar de nou però la porta no cedia a la meua insignificant força. Cansada dels meus inútils esforços vaig buscar alguna finestra que estigués oberta. Però només n'hi havia una, la del "lavabo" i era massa alta, a més donava a una bardissa. Vaig pujar a una secció, la dels supergrans —!està oberta!— però en mirar a través d'ella vaig veure que tenia una altura molt elevada. Sens saber què fer, molt desesperada em vaig posar a plorar.

Al Casal sempre hi ha nens i nenes que juguen al pati però com que plovia ningú vindria a gronxar-se ni a jugar amb les rodes de carros.

La pluja queia cada vegada més depressa i espessa tant que quedava fosa damunt l'herba verda.

Van anar passant les hores, que em semblaven una eternitat. Estava molt espantada, fins que cansada de plorar i de pensar em dormí.

De sobte, no sé com, una rosa es posà entre les meves mans.

—Per què plores? —em digué.

—M'he quedat tancada i com que plou ningú em vindrà a buscar.

—Però no ploris, avui és un dia alegre —em consolà fent una rialla.

—Sí, ja ho sé, però no m'agradaria gens passar-me'l aquí sola tancada.

—Sí, tens raó el Casal és molt bonic quan hi ha nens que canten cançons alegres i que fan ressonar les seves veus per tot el local.

—Com és, que has vingut a veure'm? Qui t'ho ha dit que jo era aquí?

—Una abella que ha vingut a posar-se sobre els meus fins i vermells pètals de vellut m'ho ha contat.

Avui jo estic contenta perquè encara que jo no he estat regalada a cap noieta sé que les meves companyes han servit per fer el bé a la humanitat. Arribarà un dia que la gent no serà feliç, aquest regal tan preciat no es podrà fer perquè ja no hi serem, els homes ens aniran destruint de mica en mica sense pensar que després com que no quedaran plantes, els animals es moriran i així successivament fins que a la terra no hi quedarà res, i nosaltres tampoc hi serem.

Mentre jo estava enraonant amb la rosa unes veus al pati del Casal cridaven el meu nom.

—Què és això, on estic? Sí, tot allò havia estat un somni. Ara obririen la porta i acabaria de passar el dia a casa llegint un llibre sentada al jardí, contemplant una rosa.

Eva Maria Gispert i Cubarsí
Casal Parroquial Llagosterenc

concurs de redacció diada del llibre 81

Casal Parroquial Llagosterenc
(Alumnes Col·legi "Ntra. Sra.
del Carmen")

5.è EGB

- 1 - Margarida Codina
- 2 - Maria Susagna Espinosa
- 3 - Olga Llobet Guevara

6.è EGB

- 1 - Elena Montiel
- 2 - Anna Ventura
- 3 - Montserrat Vall, Ilosera

7.è EGB

- 1 - Anna Maria Sagué Tuscà
- 2 - Aurora Marco Miquel
- 3 - Carme Hernández Martínez

8.è EGB

- 1 - Eva Gisbert
- 2 - Maria Gascons i Gamundi
- 3 - Natàlia Boada i Gené

agenda

Ajuntament 83 03 75

Guàrdia Civil 83 00 38

Hospital Municipal . . . 83 00 65

Farmàcia Saurí 83 03 50

Creu Roja 83 02 54

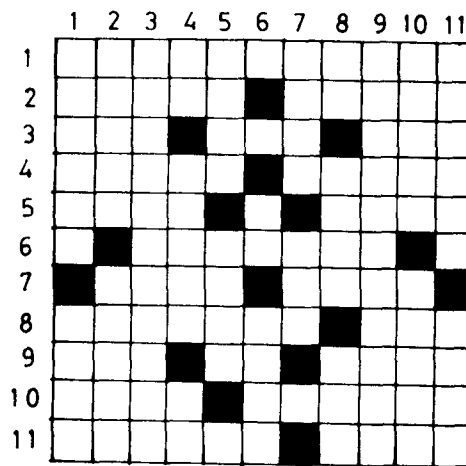
Creu Roja (urgències nit) 83 06 09

Jutjat de Pau 83 02 18

Correus 83 01 11

MOTS ENCREUATS

nº 6

HORITZONTALS: 1.— Municipi de l'Alt Empordà. 2.— (Al revés) Xerra. Lletra Grega. 3.— (Al revés) Article plural. Període de temps immensurable o infinit. Xifres romanes. 4.— Rajols sense coure. Illa del Mediterrani. 5.— Líquid volàtil format per l'acció d'un àcid sobre un alcohol. 6.— Raça, casta, mena. 7.— (Al revés) Gran d'estatura, femení. Antiga ciutat de Fenícia. 8.— En forma d'anell. Nom de dona. 9.— Personatge bíblic (Al revés). Cos de figura arrodonida que engendren les famelles dels animals vertebrats i articulats. Establiment on es recull gent necessitada. 10.— Acció i efecte d'atacar. Corda que lliga el cap de les cavalleries. 11.— Empostinat o estrada movable. Nom de dona.

VERTICALS: 1.— Espaioses, dilatades. Superior d'un monestir. 2.— Illa petita i despoblada. Pren nota. 3.— Navegar en direcció a llevant. 4.— Vocal repetida. Castell de l'alta Ribagorça. Cent un. 5.— Llit per nens petits que es pot gronxar. Sala petita. 6.— Part sòlida i més dura del cos animal. Vent suau. 7.— Que té ronquera. Burxa on s'enfila la carn per rostir-la. 8.— Consonants. Brolli un líquid. Conjunció. 9.— Remenada múltiple. 10.— Cançó pròpia de la festa de Nadal. Indicació de lloc distant dels interlocutors.

SOLUCIÓ AL N.º 5

HORITZONTALS: 1.— Malgastador. 2.— Arles. Aneya. 3.— stU. Orb. snU. 4.— Nedar. Untat. 5.— Orri. J. Rara. 6.— Desconèixer. 7.— aguE. acoR. 8.— Afuades. Tap. 9.— Ple. On. Nadó. 10.— Tara. Erotic. 11.— Etapes. Essa.
VERTICALS: 1.— Masnou. Apte. 2.— Arter. Aflat. 3.— Lludriguera. 4.— Ge. Aigua. aP. 5.— asoR. Nero. E. 6.— S. R. Jo. Enes. 7.— Tabu. Ras. 8.— aN. nraC. Noé. 9.— Destarotats. 10.— axunaR. Radis. 11.— Rauta. Poca.

**CASAS
MASCRAU
SA**

SEAT

SERVICIO OFICIAL Núm. 05258

TALLER DE REPARACIONES

COCHES NUEVOS Y USADOS
TOTALMENTE REVISADOS

HUMET

RIEGOS Y BOMBAS

C/. Camprodón, 49
LLAGOSTERA

Tels. 83.02.25
83.02.37

BANQUETS

NOCES

BATEIGS

"Can Sendo"

RESTAURANT - PIZZERIA - CREPERIA

3 Menús diaris a escollir

"Constants innovacions en
cuina i reposteria"

APARCAMENT PROPI (entrada per gasolinera) C/. Gabarres

TERRASSA D'ESTIU

Carrer Camprodón, 5
(al costat gasolinera)

LLAGOSTERA (Girona)

Us convida a
passar els moments
bons i agradables
en un ambient
selecte i acollidor

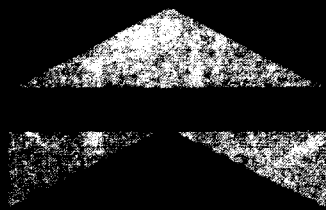
OFERTA

**EN HOMENAJE
AL AMA DE CASA**

ALDI

ALDI

**el estilo diferente y
los precios más bajos**